

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**Strasbourg, 13. marraskuuta 2007
(OR. en)**

**2005/0245 (COD)
LEX 797**

**PE-CONS 3613/2/07
REV 2**

**EF 39
ECOFIN 164
CONSOM 48
CRIMORG 76
CODEC 373**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
MAKSUPALVELUISTA SISÄMARKKINOILLA, DIREKTIIVIEN 97/7/EY,
2002/65/EY, 2005/60/EY JA 2006/48/EY MUUTTAMISESTA JA
DIREKTIIVIN 97/5/EY KUMOAMISESTA**

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2007/64/EY,

annettu 13 päivänä marraskuuta 2007,

**maksupalveluista sisämarkkinoilla,
direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja
direktiivin 97/5/EY kumoamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen virkkeen sekä 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ovat kuulleet Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä²,

¹ EUVL C 109, 9.5.2006, s. 10.

² Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. huhtikuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 15. lokakuuta 2007.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sisämarkkinoiden toteuttamiseksi on tärkeää, että kaikki yhteisön sisäiset rajat poistetaan, jotta tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman on mahdollista liikkua vapaasti. Maksupalvelujen yhtenäismarkkinoiden asianmukainen toiminta on sen vuoksi keskeistä. Alan yhdenmukaisuuden puute kuitenkin estää tällä hetkellä maksupalvelujen yhtenäismarkkinoiden toiminnan.
- (2) Jäsenvaltioiden maksupalvelumarkkinat on nykyisin organisoitu erikseen kansallisesti, ja maksupalvelujen sääntelykehys on hajallaan 27 kansallisessa oikeusjärjestyksessä.

- (3) Tällä alalla on jo annettu useita yhteisön säädöksiä, kuten rajojen yli suoritettavista tilisiirroista 27 päivänä tammikuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/5/EY¹ ja rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista 19 päivänä joulukuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2560/2001², mutta ne eivät ole korjanneet tilannetta riittävästi niin kuin eivät myöskään ole tehneet elektronisia maksuja koskevista käytännösäännöistä (rahoituslaitosten, tavara- ja palvelukauppaa harjoittavien yritysten ja kuluttajien suhteet) 8 päivänä joulukuuta 1987 annettu komission suositus 87/598/ETY³, maksujärjestelmistä ja erityisesti kortin haltijan ja kortin myöntäjän välisestä suhteesta 17 päivänä marraskuuta 1988 annettu komission suositus 88/590/ETY⁴ ja elektronisen maksuvälineen avulla toteutetuista maksutapahtumista ja erityisesti liikkeeseenlaskijan ja haltijan välisestä suhteesta 30 päivänä heinäkuuta 1997 annettu komission suositus 97/489/EY⁵. Nämä toimet ovat yhä riittämättömät. Lisäksi kansallisten säännösten ja vaillinaisen yhteisön kehityksen rinnakkaisuus aiheuttaa sekaannusta ja johtaa oikeusvarmuuden puutteeseen.

¹ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 25.

² EYVL L 344, 28.12.2001, s. 13.

³ EYVL L 365, 24.12.1987, s. 72.

⁴ EYVL L 317, 24.11.1988, s. 55.

⁵ EYVL L 208, 2.8.1997, s. 52.

- (4) Siksi on tärkeää luoda maksupalveluille yhteisön tasolla ajanmukainen ja yhtenäinen oikeudellinen kehys riippumatta siitä, ovatko palvelut yhteensopivia rahoitussektorin aloitteeseen perustuvan yhtenäisen euromaksualueen kanssa. Oikeudellisen kehysten on oltava puolueeton, jotta varmistettaisiin kaikkien maksujärjestelmien kannalta tasavertaiset kilpailuolosuhteet kuluttajien valintamahdollisuuksien säilyttämiseksi. Tämä olisi merkittävä edistysaskel kuluttajien kustannusten, turvallisuuden ja tehokkuuden kannalta nykyisiin kansallisiin järjestelmiin verrattuna.
- (5) Oikeudellisessa kehyksessä olisi varmistettava toiminnan vakausvaatimuksia koskevien kansallisten säännösten yhteensovittaminen, uusien maksupalveluntarjoajien pääsy markkinoille, tietojenantovaatimukset ja maksupalvelunkäyttäjien ja maksupalveluntarjoajien oikeudet ja velvollisuudet. Asetuksen (EY) N:o 2560/2001 säännökset, joilla luotiin euromääräisten maksujen yhtenäismarkkinat hintojen osalta, olisi säilytettävä tässä kehyksessä. Direktiivin 97/5/EY säännökset sekä suosituksissa 87/598/ETY, 88/590/ETY ja 97/489/EY annetut suositukset olisi yhdistettävä yhteen sitovaan säädökseen.

- (6) Oikeudellisen kehysten ei kuitenkaan tarvitse olla kaiken kattava. Sen soveltaminen olisi rajoitettava maksupalveluntarjoajiin, joiden pääasiallinen toiminta on maksupalvelujen tarjoaminen maksupalvelunkäyttäjille. Sitä ei ole myöskään tarkoituksenmukaista soveltaa palveluihin, joissa varoja siirretään maksajalta maksunsaajalle tai niitä kuljetetaan yksinomaan seteleinä ja kolikkoina tai joissa varojen siirto perustuu paperisekkiin, paperimuodossa olevaan vekseliin, velkakirjaan tai muuhun välineeseen, paperiseen maksukuponkiin tai korttiin, joka on asetettu maksupalveluntarjoajan tai muun osapuolen maksettavaksi tarkoituksena asettaa varoja maksunsaajan käyttöön. Eriyttäminen olisi myös toteutettava, jos on kyse televiestinnän, tietotekniikan tai verkko-operaattoreiden tarjoamista välineistä, joilla helpotetaan digitaalisten tavaroiden tai palvelujen, kuten soittoäänien, musiikin tai digitaalisten sanomalehtien myyntiä perinteisten puhepalvelujen ohessa ja niiden jakelua digitaalisiin laitteisiin. Näiden tavaroiden tai palvelujen sisällön tuottajana voi olla joko kolmas osapuoli tai itse operaattori, jotka voivat lisätä niiden todellista arvoa pääsy-, jakelu- tai hakumahdollisuuksien muodossa. Jälkimmäisessä tapauksessa, jossa yksi näistä operaattoreista tai teknisistä syistä kolmas osapuoli suorittaa tavaroiden tai palvelujen jakelun ja jossa kyseisiä tavaroita tai palveluja voidaan käyttää vain digitaalisilla laitteilla, kuten matkapuhelimilla tai tietokoneilla, tätä oikeudellista kehystä ei pitäisi soveltaa, koska operaattorin toiminta ulottuu pelkkää maksutapahtumaa pitemmälle. Kehystä olisi kuitenkin sovellettava niihin tapauksiin, joissa operaattori toimii pelkästään välittäjänä, joka huolehtii ainoastaan siitä, että maksu suoritetaan kolmantena osapuolena olevalle toimittajalle.

- (7) Rahansiirto on yksinkertainen maksupalvelu, joka tavallisesti perustuu maksajan käteissuoritukseen maksupalveluntarjoajalle, joka toimittaa varat edelleen maksunsaajalle tai toiselle maksunsaajan puolesta toimivalle maksupalveluntarjoajalle esimerkiksi tiedonsiirtoverkon välityksellä. Joissain jäsenvaltioissa valintamyymälät, kauppiat ja muut vähittäismyyjät tarjoavat yleisölle mahdollisuuden käyttää vastaavaa palvelua muun muassa kaasu-, sähkö-, vesi- ja muiden tavanomaisten kotitalouslaskujen maksamiseen. Näitä laskunmaksupalveluja olisi pidettävä tämän direktiivin määritelmän mukaisena rahansiirtona, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset katso toiminnan kuuluvan muun liitteessä luetellun maksupalvelun piiriin.
- (8) On tarpeen määrittää ne maksupalveluntarjoajien ryhmät, joilla on oikeus tarjota maksupalveluja kaikkialla yhteisössä. Näitä ovat luottolaitokset, jotka vastaanottavat käyttäjiltä talletuksia maksutapahtumien rahoittamiseksi ja joihin olisi edelleen sovellettava luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/48/EY¹ säädettyjä toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat, jotka laskevat sähköistä rahaa liikkeeseen maksutapahtumien rahoittamiseksi ja joihin olisi edelleen sovellettava sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta 18 päivänä syyskuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/46/EY säädettyjä toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, sekä postisiirtoa hoitavat laitokset², joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota kyseisiä palveluja.

¹ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 2007/18/EY (EUVL L 87, 28.3.2007, s. 9).

² EYVL L 275, 27.10.2000, s. 39.

- (9) Tässä direktiivissä olisi vahvistettava maksutapahtumien toteuttamista koskevat säännöt, kun varat ovat direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua sähköistä rahaa. Tämän direktiivin ei kuitenkaan pitäisi säännellä sähköisen rahan liikkeeseenlaskua eikä muuttaa sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden vakavaraisuuden valvontaa, joista on säädetty direktiivissä 2000/46/EY. Näin ollen maksulaitosten ei pitäisi saada laskea sähköistä rahaa liikkeeseen.
- (10) Jotta markkinoille tulon oikeudellisia esteitä voidaan poistaa, olisi kuitenkin tarpeen ottaa käyttöön yhtenäinen toimilupa kaikille niille maksupalveluntarjoajille, jotka eivät ota vastaan talletuksia eivätkä laske liikkeeseen sähköistä rahaa. Siksi on tarkoituksenmukaista ottaa käyttöön uusi maksupalveluntarjoajien ryhmä, 'maksulaitokset', säätämällä, että sellaisille oikeushenkilöille, jotka eivät kuulu mihinkään olemassa olevaan palveluntarjoajien ryhmään, voidaan tiukkojen ja kattavien ehtojen täyttyessä myöntää toimilupa maksupalvelujen tarjoamiseen kaikkialla yhteisössä. Tämän ansiosta näihin palveluihin sovellettaisiin kaikkialla yhteisössä samoja ehtoja.

- (11) Maksulaitostoimiluvan myöntämis- ja voimassaoloehtoihin olisi sisällytettävä toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, jotka olisi suhteutettava niihin operatiivisiin ja taloudellisiin riskeihin, joita tällaisten laitosten liiketoimintaan liittyy. Tässä yhteydessä tarvitaan järkevä järjestelmä, johon kuuluu sekä alkupääoma että toimintapääoma ja jota voidaan aikanaan kehittää hienovaraisemmaksi markkinoiden tarpeiden mukaan.
- Maksupalvelualan vaihtelevuuden johdosta direktiivissä olisi sallittava erilaisia menetelmiä ja annettava valvontaviranomaiselle harkintavaltaa sen varmistamiseksi, että samanlaisia riskejä kohdellaan samalla tavalla kaikkien maksupalveluntarjoajien osalta.
- Vaatimuksissa olisi otettava huomioon, että maksulaitosten toiminta on erikoistuneempaa ja rajoitetumpaa, joten siitä aiheutuu pienempiä ja helpommin seurattavia ja hallittavia riskejä kuin luottolaitosten laajemmassa toiminnassa esiin tulevat riskit. Maksulaitoksilta olisi erityisesti kiellettävä talletusten vastaanottaminen käyttäjiltä, ja niiden olisi sallittava käyttää varoja, jotka on vastaanotettu käyttäjiltä ainoastaan maksupalvelujen suorittamista varten. Olisi säädettävä asiakkaiden varojen pitämisestä erillään maksulaitoksen muun liiketoiminnan varoista. Maksulaitoksiin olisi sovellettava myös tehokkaita rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen torjuntaa koskevia vaatimuksia.

- (12) Maksulaitosten olisi laadittava tilinpäätöksensä ja konsolidoitu tilinpäätöksensä yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY¹ ja tapauksen mukaan konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/349/ETY² sekä pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksistä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY³ mukaisesti. Tilinpäätökseen ja konsolidoituun tilinpäätökseen on sisällyttävä tilintarkastuskertomus, jollei maksulaitosta ole vapautettu tästä velvoitteesta direktiivin 78/660/ETY ja tapauksen mukaan direktiivien 83/349/ETY ja 86/635/ETY nojalla.
- (13) Tämän direktiivin olisi säänneltävä vain sellaisen maksulaitosten luotonantoa, joka liittyy läheisesti maksupalveluihin, toisin sanoen limiittiluottoihin ja luottokortteihin. Sen salliminen maksulaitosten rajatylittävissä toiminnoissa on asianmukaista ainoastaan silloin, kun maksulaitos myöntää luoton maksupalvelujen helpottamiseksi ja kyseessä on lyhytaikainen luotto, jonka maksupalveluntarjoaja myöntää enintään kahdentoista kuukauden ajaksi, uudistuva luotto mukaan lukien, ja edellyttäen että luotto jälleenrahoitetaan pääasiassa maksulaitoksen omia varoja ja muita pääomamarkkinoilta peräisin olevia varoja eikä maksupalveluasiakkaiden puolesta hallinnoituja varoja käyttäen. Edellä mainitun ei pitäisi rajoittaa kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 22 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 87/102/ETY⁴ tai muun asiaan liittyvän yhteisön tai kansallisen lainsäädännön soveltamista, joka koskee tässä direktiivissä yhdenmukaistamatta jääneitä, kulutusluottojen myöntämisedellytyksiin liittyviä seikkoja.

¹ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/46/EY (EUVL L 224, 16.8.2006, s. 1).

² EYVL L 193, 18.7.1983, p. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/99/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 137).

³ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/46/EY.

⁴ EYVLJ L 42, 12.2.1987, s. 48, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/7/EY (EYVL L 101, 1.4.1998, s. 17).

- (14) Jäsenvaltioiden olisi tarpeen nimetä viranomaiset, joiden tehtävänä on myöntää maksulaitosten toimiluvat, suorittaa valvontaa ja päättää kyseisten toimilupien peruuttamisesta. Jotta voitaisiin varmistaa tasapuolinen kohtelu, jäsenvaltioiden ei tulisi soveltaa maksulaitoksiin mitään muita kuin tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia. Kaikkiin toimivaltaisten viranomaisten tekemiin päätöksiin olisi kuitenkin voitava hakea muutosta tuomioistuimissa. Toimivaltaisten viranomaisten tehtävät eivät myöskään saisi vaikuttaa maksujärjestelmien valvontaan, joka perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdan neljännen luetelmakohdan mukaisesti on Euroopan keskuspankkijärjestelmän tehtävä.
- (15) Olisi tarkoituksenmukaista ja rahanpesunvastaisen toimintaryhmän erityissuosituksen VI periaatteiden mukaista säätää mekanismista, jolla sellaisia maksupalveluntarjoajia, jotka eivät pysty täyttämään kaikkia maksulaitostoimiluvan myöntämisehtoja, voitaisiin kuitenkin kohdella maksulaitoksina, koska on toivottavaa, että kaikkien rahansiirtopalvelua tarjoavien henkilöllisyys ja olinpaikka rekisteröidään ja, jotta ne eivät joutuisi harmaan talouden puolelle ja jotta kaikki rahansiirtopalvelun tarjoajat saatettaisiin lainsäädännöllisten ja säänneltyjen vähimmäisvaatimusten piiriin, niille kaikille myönnetään jonkinlainen hyväksyntä, vaikka ne eivät täyttäisi kaikkia ehtoja. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi kirjattava tällaiset henkilöt maksulaitosrekisteriin, vaikka kaikki toimiluvan myöntämisehdot tai osa niistä eivät täytyisi. Olisi kuitenkin tärkeää, että poikkeusmahdollisuutta sovelletaan tiukoin vaatimuksin, jotka koskevat maksutapahtumien määrää. Tällaisen poikkeuksen nojalla toimivilla maksulaitoksilla ei tulisi olla sijoittautumisoikeutta eikä palvelujen tarjoamisvapautta eivätkä ne saisi välillisesti käyttää näitä oikeuksia maksujärjestelmään kuuluessaan.

- (16) On tärkeää, että kaikilla maksupalveluntarjoajilla on pääsy maksujärjestelmien teknisiä infrastruktuureja koskeviin palveluihin. Pääsyyn olisi kuitenkin sovellettava tarkoituksenmukaisia vaatimuksia maksujärjestelmien eheyden ja vakauden varmistamiseksi. Jokaisen maksupalveluntarjoajan olisi maksujärjestelmän jäsenyyttä hakiessaan toimitettava maksujärjestelmän jäsenille näyttö siitä, että sen sisäiset järjestelyt ovat riittävän vahvat kaikenlaisten riskien varalta. Muun muassa neljän osapuolen korttijärjestelmät ja suuremmat tilisiirto- ja suoraveloitussjärjestelmät sisältyvät tavallisesti näihin maksujärjestelmiin. Jotta voitaisiin varmistaa erilaisten toimiluvan saaneiden maksupalveluntarjoajaryhmien tasapuolinen kohtelu kaikkialla yhteisössä niiden toimilupaehdot huomioon ottaen, on tarpeen selventää sääntöjä, jotka koskevat pääsyä maksupalvelumarkkinoille ja osallistumista maksujärjestelmiin. Olisi huolehdittava, että näitä toimiluvan saaneita maksulaitoksia ja luottolaitoksia kohdellaan kumpiakaan syrjimättä niin, että kaikki sisämarkkinoilla kilpailevat maksupalveluntarjoajat voivat käyttää kyseisten maksujärjestelmien teknisten infrastruktuurien palveluja samoin edellytyksin. On tarkoituksenmukaista säätää toimiluvan saaneiden maksupalveluntarjoajien ja tämän direktiivin mukaisesta poikkeuksesta tai direktiivin 2000/46/EY 8 artiklan mukaisesta poikkeusluvasta hyötyvien maksupalveluntarjoajien erilaisesta kohtelusta niiden vakauden valvontaa koskevien säännöstenerojen vuoksi. Joka tapauksessa erot hintaehdoissa pitäisi sallia vain, jos niiden perusteena ovat erot maksupalveluntarjoajille aiheutuneissa kustannuksissa. Tämä ei saisi vaikuttaa selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY¹ mukaiseen jäsenvaltioiden oikeuteen rajoittaa pääsyä systeimiriskin kannalta tärkeisiin järjestelmiin eikä rajoittaa perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdassa ja EKPJ:n perussäännön 3.1 ja 22 artiklassa määrättyä Euroopan keskuspankin ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän toimivaltaa, joka koskee maksujärjestelmiin pääsyä.

¹ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

- (17) Maksujärjestelmiin pääsyä koskevia säännöksiä ei tulisi soveltaa järjestelmiin, jotka ovat yksittäisen maksupalveluntarjoajan perustamia ja hoitamia. Nämä maksujärjestelmät voivat joko kilpailla suoraan maksujärjestelmien kanssa tai niille ominaiseen tapaan toimia markkinaraossa, jota maksujärjestelmät eivät kata asianmukaisesti. Kyseiset maksujärjestelmät ovat tyypillisesti kolmen osapuolen järjestelmiä, kuten kolmen osapuolen korttijärjestelmiä, televiestintäpalveluntarjoajien tarjoamia maksupalveluja tai rahansiirtopalveluja, joissa järjestelmän hoitaja tarjoaa maksupalvelun sekä maksajalle että maksunsaajalle, sekä pankkiryhmittymien sisäisiä järjestelmiä. Jotta voidaan edistää kilpailua, jota tällaiset maksujärjestelmät voivat tarjota vakiintuneen aseman saavuttaneille maksujärjestelmille, kolmansille osapuolille ei olisi periaatteessa tarkoituksenmukaista myöntää pääsyä näihin maksujärjestelmiin. Tällaisiin järjestelmiin olisi sovellettava tästä huolimatta aina yhteisön tason ja kansallisia kilpailusääntöjä, joissa saatetaan vaatia pääsyn myöntämistä näille järjestelmille tehokkaan kilpailun ylläpitämiseksi maksumarkkinoilla.
- (18) Olisi laadittava säännöstö maksupalveluja koskevien ehtojen avoimuuden ja tietojenantovaatimusten varmistamiseksi.
- (19) Tätä direktiiviä ei tulisi soveltaa maksutapahtumiin, jotka toteutetaan käteisenä, koska käteismaksupalvelujen yhteismarkkinat ovat jo olemassa, eikä myöskään maksutapahtumiin, jotka toteutetaan paperisekkeinä, sillä niiden luonteen vuoksi niitä ei voida käsitellä yhtä tehokkaasti kuin muita maksuvälineitä. Hyvän toimintatavan tällä alalla tulisi kuitenkin perustua tässä direktiivissä esitettyihin periaatteisiin.

- (20) Koska kuluttajat ja yritykset eivät ole samassa asemassa, ne eivät tarvitse samantasoista suojaa. Vaikka on tärkeää taata kuluttajien oikeudet säännöksiin, joista ei voi poiketa sopimuksella, on järkevää sallia yritysten ja järjestöjen sopia toisin. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus säätää, että mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY¹ määriteltyjä mikroyrityksiä olisi kohdeltava samalla tavoin kuin kuluttajia. Tiettyjen tämän direktiivin keskeisten säännösten tulisi joka tapauksessa olla aina sovellettavissa käyttäjän asemasta riippumatta.
- (21) Tässä direktiivissä olisi määritettävä maksupalveluntarjoajien velvollisuudet antaa tietoja maksupalvelunkäyttäjille, jotta nämä saisivat maksupalveluista kaikkialla yhtä korkeatasoista ja selkeää tietoa voidakseen tehdä perusteltuja valintoja ja voidakseen vertailla palvelutarjontaa EU:ssa. Avoimuuden nimissä tässä direktiivissä olisi säädettävä yhdenmukaistetuista vaatimuksista, joita tarvitaan sen varmistamiseksi, että maksupalvelunkäyttäjälle annetaan tarvittavat ja riittävät tiedot sekä maksupalvelusopimuksesta että maksutapahtumista. Yhtenäisten maksupalvelumarkkinoiden moitteettoman toiminnan edistämiseksi jäsenvaltioiden tulisi voida säätää vain tämän direktiivin mukaisista tietojenantosäännöksistä.

¹ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

- (22) Kuluttajia olisi suojattava sopimattomilta ja harhaanjohtavilta menettelyiltä sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY¹ sekä tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY² (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) ja kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä 23 päivänä syyskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/65/EY³ mukaisesti. Näissä direktiiveissä olevat lisäsäännökset ovat edelleen sovellettavia. Tässä direktiivissä ja direktiivissä 2002/65/EY säädettyjen, ennen sopimuksen tekemistä annettavia tietoja koskevien vaatimusten keskinäinen suhde olisi kuitenkin erityisesti selkeytettävä.
- (23) Vaadittavat tiedot olisi suhteutettava käyttäjien tarpeisiin, ja ne olisi välitettävä vakioidulla tavalla. erillistä maksutapahtumaa koskevien tietojenantovaatimusten olisi kuitenkin oltava erilaiset kuin vaatimukset, jotka koskevat useita maksutapahtumia kattavaa puitesopimusta.

¹ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

² EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

³ EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2005/29/EY (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

- (24) Käytännössä puitesopimukset ja niillä säännelty maksutapahtumat ovat paljon yleisempiä ja taloudellisesti merkittävämpiä kuin erilliset maksutapahtumat. Jos on olemassa maksutili tai erityinen maksuväline, puitesopimusta edellytetään. Sen vuoksi puitesopimuksista ennakolta annettavia tietoja koskevien vaatimusten olisi oltava varsin kattavia ja tiedot olisi aina toimitettava joko kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä, kuten tiliotetulostimien tulosteilla, levykkeillä, CD-ROM-levyillä, DVD-levyillä ja tietokoneiden kovalevyillä, joille voidaan tallentaa sähköpostia, ja Internet-sivustoilla, kunhan ne ovat helposti saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan ja mahdollistavat tallennettujen tietojen jäljentämisen muuttumattomina. Maksupalvelun tarjoajan ja maksupalvelunkäyttäjän olisi kuitenkin voitava puitesopimuksessa sopia tavasta, jolla toteutuneita maksutapahtumia koskevat tiedot toimitetaan jälkikäteen, esimerkiksi siten, että Internet-pankkitoiminnassa kaikki maksutiliä koskevat tiedot asetetaan saataville verkossa.
- (25) Erillisissä maksutapahtumissa maksupalveluntarjoajan olisi omasta aloitteestaan annettava aina vain olennaiset tiedot. Koska maksaja on yleensä läsnä maksutoimeksiantoa antaessaan, ei ole tarpeen edellyttää, että tiedot olisi joka tapauksessa toimitettava kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä. Maksupalveluntarjoaja voi antaa tietoja suullisesti palvelupisteessä tai saattaa ne muutoin helposti saataville esimerkiksi pitämällä ehdot esillä toimitiloissaan olevalla ilmoitustaululla. Lisäksi olisi ilmoitettava, missä yksityiskohtaisemmat lisätiedot ovat saatavilla (esimerkiksi www-sivuston osoite). Olennaisen tärkeät tiedot olisi kuitenkin kuluttajan sitä pyytäessä annettava kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä.

- (26) Tässä direktiivissä olisi säädettävä kuluttajan oikeudesta saada merkitykselliset tiedot maksutta ennen kuin mikään maksupalvelusopimus sitoo häntä. Kuluttajan pitäisi myös voida milloin tahansa sopimussuhteen aikana pyytää ennakolta annettavia tietoja sekä puitesopimuksen kirjallisina ja maksutta, jotta hän voisi vertailla maksupalveluntarjoajien palveluja ja niiden ehtoja sekä riitatilanteessa varmistaa sopimukseen perustuvat oikeutensa ja velvollisuutensa. Näiden säännösten olisi oltava direktiivin 2002/65/EY mukaisia. Tässä direktiivissä olevat maksuttomia tietoja koskevat nimenomaiset säännökset eivät saisi johtaa siihen, että muiden sovellettavien direktiivien nojalla kuluttajille annettavien tietojen antamisesta sallittaisiin periä maksuja.
- (27) Tavassa, jolla maksupalveluntarjoajan on annettava vaaditut tiedot maksupalvelunkäyttäjälle, olisi otettava huomioon maksupalvelunkäyttäjän tarpeet sekä käytännön tekniset näkökohdat ja kustannustehokkuus riippuen siitä, mitä kyseisessä maksupalvelusopimuksessa on sovittu. Täten direktiivissä olisi erotettava kaksi tapaa, joilla maksupalveluntarjoajan on annettava tietoa. Tiedot olisi joko annettava, eli maksupalveluntarjoajan olisi aktiivisesti tiedotettava tässä direktiivissä tarkoitettuna ajankohtana ilman maksupalvelunkäyttäjän kehotusta, tai tiedot olisi asetettava maksupalvelunkäyttäjän saataville ottaen huomioon hänen lisätietoja koskevat toiveensa. Jälkimmäisessä tapauksessa maksupalvelunkäyttäjän olisi ryhdyttävä aktiivisiin toimiin tietojen saamiseksi, kuten esimerkiksi pyydettävä sitä selvästi maksupalveluntarjoajalta, kirjoittauduttava sisään pankkitiliin liittyvään postilaatikkoon tai tulostettava pankin antamaa korttia käyttäen tiliotteita. Tällaisia tapauksia varten maksupalveluntarjoajan olisi varmistettava, että tietoihin pääsy on mahdollinen ja että tiedot ovat maksupalvelunkäyttäjän saatavilla.

- (28) Lisäksi kuluttajan olisi saatava perustiedot toteutetuista maksutapahtumista ilman lisämaksuja. Kun kyse on erillisestä maksutapahtumasta, maksupalveluntarjoajan ei pitäisi periä eri maksua tällaisista tiedoista. Samoin puitesopimukseen perustuvista maksutapahtumista myöhemmin toimitettavat kuukausittaiset tiedot olisi annettava maksutta. Ottaen kuitenkin huomioon hinnoittelun avoimuuden tärkeyden sekä asiakkaiden toisistaan poikkeavat tarpeet, osapuolten olisi kuitenkin voitava sopia, että useammin annettavista tiedoista tai lisätiedoista peritään maksu. Jotta erilaiset kansalliset käytännöt voitaisiin ottaa huomioon, jäsenvaltioiden olisi voitava antaa sääntöjä, joiden mukaan maksutilin kuukausittaiset paperimuotoiset tiliotteet annetaan aina maksutta.
- (29) Asiakkaiden liikkuvuuden edistämiseksi kuluttajien olisi voitava irtisanoa puitesopimus vuoden kuluttua ilman kuluja. Sovittu irtisanomisaika ei saisi olla kuluttajille yhtä kuukautta pidempi eikä maksupalveluntarjoajille kahta kuukautta lyhyempi. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa muun asiaankuuluvan yhteisön tai kansalliseen lainsäädäntöön perustuvaan maksupalveluntarjoajan veloitteeseen poikkeusolosuhteissa irtisanoa maksupalvelusopimus. Tällaista lainsäädäntöä on annettu esimerkiksi rahanpesusta ja terrorismin rahoittamisesta, toimenpiteistä varojen jäädyttämiseksi tai rikosten torjuntaan ja tutkintaan liittyvistä erityistoimenpiteistä.

- (30) Pienmaksuvälineiden olisi oltava halpa ja helppokäyttöinen vaihtoehto hinnaltaan edullisten tavaroiden ja palvelujen maksamiseen, eikä niihin pitäisi kohdistaa liiallisia vaatimuksia. Niitä koskevat tietojenantovaatimukset ja niiden toteuttamista koskevat säännöt olisi sen vuoksi rajoitettava koskemaan olennaisia tietoja ottaen samalla huomioon tekniset ominaisuudet, joita pienmaksuvälineillä voidaan oikeutetusti odottaa olevan. Kevyemmistä vaatimuksista huolimatta maksupalvelunkäyttäjien suojan pitäisi olla riittävätasoinen ottaen huomioon, että kyseisiin, erityisesti ennaltamaksettuihin välineisiin liittyy rajoitettu riski.
- (31) Oikeudettomien tai virheellisesti toteutettujen maksutapahtumien riskien ja seurausten vähentämiseksi maksupalvelunkäyttäjän olisi ilmoitettava maksupalveluntarjoajalle mahdollisimman pian kaikki oikeudettomiksi tai virheellisesti toteutetuiksi väitetyt maksutapahtumat edellyttäen, että maksupalveluntarjoaja on täyttänyt tämän direktiivin mukaiset tietojenantovelvollisuutensa. Jos maksupalvelunkäyttäjä on noudattanut ilmoittamista koskevaa määräaika, hänen olisi voitava esittää nuo vaatimukset kansallisen lainsäädännön mukaisten vanhentumisaikojen kuluessa. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa maksupalvelunkäyttäjien ja maksupalveluntarjoajien välisiin muihin vaatimuksiin.

- (32) Jotta voitaisiin kannustaa maksupalvelunkäyttäjää ilmoittamaan ilman aiheetonta viivytystä palveluntarjoajalleen maksuvälineen varastamisesta tai katoamisesta ja sillä tavoin vähentää oikeudettomien maksutapahtumien riskiä, maksupalvelunkäyttäjän vastuun määrän olisi oltava rajattu, ellei maksupalvelunkäyttäjä ole toiminut petollisesti tai syyllistynyt törkeään huolimattomuuteen. Sen jälkeen, kun käyttäjä on ilmoittanut maksupalveluntarjoajalle maksuvälineensä mahdollisesta väärinkäytöstä, käyttäjää ei enää pitäisi vaatia vastaamaan kyseisen välineen luvattomasta käytöstä johtuvista vahingoista. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa maksupalveluntarjoajien vastuuseen omien tuotteidensa teknisestä turvallisuudesta.
- (33) Maksupalvelunkäyttäjän mahdollisen huolimattomuuden arvioimisessa olisi otettava huomioon kaikki olosuhteet. Väitetyn huolimattomuuden todisteet ja sen vakavuusaste olisi arvioitava kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Maksuvälineen tarjoamiseen ja käyttöön liittyviä sopimusehtoja, joiden vaikutuksesta kuluttajan todistustaakka lisääntyisi tai liikkeeseenlaskijan todistustaakka vähenisi, olisi pidettävä mitättöminä.
- (34) Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava antaa edellä mainittuja lievempiä säännöksiä säilyttääkseen kuluttajansuojan nykytason ja edistääkseen luottamusta sähköisten maksuvälineiden käytön turvallisuuteen. Vastaavasti olisi otettava huomioon se, että eri välineisiin liittyy erilainen riski, edistämällä sen mukaisesti turvallisempien maksuvälineiden liikkeeseenlaskua. Jäsenvaltioiden olisi voitava vähentää maksajan vastuuta tai poistaa se kokonaan lukuun ottamatta tapauksia, joissa maksaja on toiminut petollisesti.

- (35) Oikeudettomista maksutapahtumia koskevaa tappionjakoa olisi säänneltävä. Maksupalvelunkäyttäjiin, jotka eivät ole kuluttajia, voidaan soveltaa eri säännöksiä, sillä kyseiset käyttäjät voivat tavallisesti paremmin arvioida petosriskin ja toteuttaa vastatoimia.
- (36) Tässä direktiivissä olisi annettava kuluttajien suojaamiseksi säännöt palautuksesta, kun maksutapahtuma ylittää kohtuullisena pidettävän rahamäärän. Maksupalveluntarjoajien olisi voitava myöntää asiakkailleen vielä tätä edullisempia ehtoja ja esimerkiksi palauttaa kaikki riitautetut maksut. Jos käyttäjä esittää maksua koskevan palautusvaatimuksen, tämän palautusoikeuden ei tulisi vaikuttaa maksajan vastuuseen suhteessa maksunsaajaan maksun perustana olevan oikeussuhteen nojalla, esimerkiksi tilatuista, kulutetuista tai laillisesti veloitetuista tavaroista tai palveluista, eikä käyttäjän oikeuteen peruuttaa maksutoimeksianto.

- (37) Taloutensa suunnittelemiseksi ja maksuvelvoitteiden täyttämiseksi ajallaan kuluttajilla ja yrityksillä on oltava varmuus siitä, kuinka kauan maksutoimeksiannon toteuttaminen kestää. Tämän vuoksi tässä direktiivissä pitäisi ottaa käyttöön ajankohta, jona oikeudet ja velvollisuudet tulevat voimaan, erityisesti silloin kun maksupalveluntarjoaja vastaanottaa maksutoimeksiannon, mukaan lukien ajankohta, jona sillä on ollut tilaisuus vastaanottaa maksutoimeksianto maksupalvelusopimuksessa sovittuja viestintävälineitä käyttäen riippumatta aiemmasta osallistumisestaan maksutoimeksiannon laatimiseen ja toimittamiseen, kuten turvallisuuden ja varojen käytettävissäolon tarkastaminen, PIN-koodin käyttöä koskevat tiedot tai maksulupauksen antaminen. Maksutoimeksiannon vastaanottamisen olisi lisäksi tapahduttava silloin, kun maksajan maksupalveluntarjoaja vastaanottaa maksutoimeksiannon, jolla maksajan tiliä veloitetaan. Tässä yhteydessä ei pitäisi olla merkitystä sillä päivällä tai ajankohdalla, jona maksunsaaja toimittaa palveluntarjoajalleen maksutoimeksiantoja, joilla on määrä periä korttimaksuja tai suoraveloituksia tai jona maksupalveluntarjoaja myöntää maksunsaajalle ennakkorahoitusta kyseisille määriille (hänen tililleen annettavan ehdollisen luoton muodossa). Käyttäjien olisi voitava luottaa, että täydellinen ja voimassa oleva maksutoimeksianto toteutetaan asianmukaisesti, jos maksupalveluntarjoajalla ei ole sopimukseen tai lakiin perustuvaa kieltäytymisperustetta. Jos maksupalveluntarjoaja kieltäytyy toteuttamasta maksutoimeksiantoa, kieltäytymisestä ja sen perusteista olisi ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle niin pian kuin mahdollista yhteisön ja kansallisen lainsäädännön vaatimuksia noudattaen.

- (38) Kun otetaan huomioon, millä nopeudella maksutapahtumia nykyaikaisissa täysin automaattisissa maksujärjestelmissä käsitellään, minkä vuoksi maksutoimeksiantoja ei tietyn ajankohdan jälkeen voida peruuttaa ilman manuaalisesta käsittelystä aiheutuvia suuria kustannuksia, on tarpeen asettaa selkeä määräaika maksun peruutukselle. Maksupalvelun ja maksutoimeksiannon tyypistä riippuen ajankohtaa voidaan kuitenkin muuttaa osapuolten välisellä sopimuksella. Peruuttamista sovelletaan tässä yhteydessä vain maksupalvelunkäyttäjän ja maksupalveluntarjoajan väliseen suhteeseen, eikä se näin ollen vaikuta maksutapahtumien peruuttamattomuuteen ja lopullisuuteen maksujärjestelmissä.
- (39) Tällainen peruuttamattomuus ei saisi, jos maksaja ja tavarat ja palvelut toimittanut kolmas osapuoli ovat riitautuneet keskenään, vaikuttaa joidenkin jäsenvaltioiden laeissa säädettyyn maksupalveluntarjoajan oikeuteen tai velvollisuuteen palauttaa maksajalle toteutetun maksutapahtuman rahamäärä maksajan puitesopimuksen tai kansallisten lakien, asetusten, hallinnollisten in määräysten tai ohjeiden nojalla. Tällaista palautusta olisi pidettävä uutena maksutoimeksiantona. Näitä tapauksia lukuun ottamatta maksutoimeksiannon perustana olevaan oikeussuhteeseen liittyvät oikeudelliset riidat olisi ratkaistava yksinomaan maksajan ja maksunsaajan kesken.

- (40) Täysin yhdenmetylle automaattiselle maksujen käsittelylle (*straight-through processing*) ja maksupalvelunkäyttäjien välisten velvoitteiden noudattamisen oikeusvarmuudelle on välttämätöntä, että maksajan siirtämä rahamäärä olisi hyvitetty maksunsaajan tilille kokonaisuudessaan. Näin ollen maksutapahtuman toteuttamiseen osallistuvilla välittäjillä ei tulisi olla mahdollisuutta vähentää siirrettävästä rahamäärästä mitään kuluja. Maksunsaajan olisi kuitenkin oltava mahdollista tehdä maksupalveluntarjoajansa kanssa sopimus, jonka nojalla viimeksi mainittu voi vähentää omat kulunsa. Jotta maksunsaaja voi tarkistaa, että maksettava rahamäärä on maksettu oikein, maksutapahtumasta myöhemmin toimitettavien tietojen olisi kuitenkin sisällettävä siirrettyjen varojen kokonaissumman lisäksi kaikkien kulujen määrä.
- (41) Kokemusten mukaan kulujen jakaminen maksajan ja maksunsaajan kesken on tehokkain järjestelmä, sillä se helpottaa automaattista maksujen käsittelyä. Sen vuoksi olisi säädettävä, että maksupalveluntarjoajien on veloittava normaalisti kulut suoraan maksajalta ja maksunsaajalta. Tätä olisi kuitenkin sovellettava ainoastaan, jos maksutapahtuma ei edellytä valuutanmuuntoa. Perittävien kulujen määrä voi olla myös nolla, koska tämän direktiivin säännökset eivät vaikuta käytäntöihin, joissa maksupalveluntarjoaja ei veloita kuluttajaa tilin hyvittämisestä. Sopimusehdoista riippuen maksupalveluntarjoaja voi vastaavasti veloittaa ainoastaan maksunsaajaa (kauppiasta) maksupalvelujen käytöstä, jolloin maksajalle ei aiheudu kuluja. Maksujärjestelmistä veloittaminen voi tapahtua liittymismaksun muodossa. Siirrettävää rahamäärää ja perittäviä kuluja koskevat säännökset eivät vaikuta suoraan hinnoitteluun maksupalveluntarjoajien tai välittäjien välillä.

- (42) Avoimuuden ja kilpailun edistämiseksi maksupalveluntarjoaja ei saa estää maksunsaajaa pyytämästä maksajalta maksua tietyn maksuvälineen käytöstä. Vaikka maksunsaajan olisi voitava periä maksuja tietyn maksuvälineen käytöstä, jäsenvaltiot voivat päättää, kieltävätkö tai rajoittavatko ne tällaista käytäntöä katsoessaan, että siihen on aihetta vääristyneen hinnoittelun tai sellaisen hinnoittelun vuoksi, joka saattaa aiheuttaa haittaa tietyn maksuvälineen käytölle, kun otetaan huomioon tarve edistää kilpailua ja tehokkaiden maksuvälineiden käyttöä.
- (43) Maksujen tehostamiseksi kaikkialla yhteisössä olisi säädettävä, että kaikkien sellaisten maksajan käynnistämien maksujen, tilisiirrot ja rahansiirrot mukaan luettuina, jotka ovat euromääräisiä tai euroalueen ulkopuolisen jäsenvaltion valuutan määräisiä, toteuttamisajan tulisi olla enintään yksi päivä. Kaikkiin muihin maksuihin, kuten maksunsaajan käynnistämiin tai tämän välityksellä käynnistettyihin maksuihin, esimerkiksi suoraveloituksiin ja korttimaksuihin, olisi sovellettava samaa yhden päivän toteuttamisaikaa, elleivät maksupalveluntarjoaja ja maksaja ole nimenomaisesti sopineet pidemmästä toteuttamisajasta. Edellä mainittuja määräaikoja voitaisiin jatkaa yhdellä työpäivällä, jos maksutoimeksianto annetaan paperimuotoisena. Näin maksupalveluja voidaan edelleen tarjota niille kuluttajille, jotka ovat tottuneet käyttämään ainoastaan paperiasiakirjoja. Suoraveloitujärjestelmää käytettäessä maksunsaajan maksupalveluntarjoajan olisi toimitettava veloituspyyntö maksunsaajan ja maksupalveluntarjoajan sopimassa määräajassa, jotta maksu voidaan suorittaa sovittuna maksupäivänä. Ottaen huomioon, että kansalliset maksuinfrastruktuurit ovat usein hyvin tehokkaita, jäsenvaltioiden olisi sallittava pitää voimassa tai asettaa tarvittaessa yhtä työpäivää lyhyempi toteuttamisaika, jotta palvelutaso ei heikentyisi nykyisestä.

- (44) Rahamäärältään täysimääräistä toteuttamista ja toteuttamisaikaa koskevien säännösten olisi muodostettava hyvä käytäntö niitä tapauksia varten, joissa toinen palveluntarjoajista ei ole sijoittautunut yhteisöön.
- (45) Voidakseen tehdä valintoja maksupalvelunkäyttäjien on tärkeää tietää, mitä kuluja maksupalveluista todella aiheutuu. Läpinäkymättömien hinnoittelumenetelmien käyttöä ei sen vuoksi tulisi sallia, sillä yleisesti tunnustetaan, että käyttäjien on tällaisten menetelmien vuoksi erittäin vaikea selvittää maksupalvelun todellista hintaa. Erityisesti käyttäjälle epäedullista arvopäivän määritystä ei tulisi sallia.

- (46) Maksujärjestelmän kitkattoman ja tehokkaan toiminnan edellytyksenä on, että käyttäjä voi luottaa siihen, että maksupalveluntarjoaja toteuttaa maksutapahtuman oikein ja sovitussa ajassa. Yleensä palveluntarjoaja voi arvioida riskit, joita maksutapahtumaan sisältyy. Juuri palveluntarjoaja on se, joka tarjoaa maksujärjestelmän, tekee järjestelyjä väärin kohdistettujen varojen palauttamiseksi ja päättää useimmissa tapauksissa maksutapahtumassa mukana olevista välittäjistä. Näiden näkökohtien perusteella on täysin asianmukaista asettaa maksupalveluntarjoaja vastuuseen käyttäjältä hyväksymänsä maksutapahtuman toteuttamisesta, epätavallisia ja ennalta arvaamattomia olosuhteita lukuun ottamatta sekä lukuun ottamatta maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tekoja ja laiminlyöntejä, jos ainoastaan maksunsaaja on vastuussa maksupalveluntarjoajan valinnasta. Jotta maksaja ei kuitenkaan jäisi ilman suojaa sellaisissa epätodennäköisissä tapauksissa, joissa saattaa jäädä epäselväksi (*non liquet*), onko maksunsaajan maksupalveluntarjoaja asianmukaisesti vastaanottanut maksettavan määrän vai ei, todistustaakan olisi oltava maksajan maksupalveluntarjoajalla. Pääsääntöisesti voidaan odottaa, että välittävä laitos, tavallisesti "neutraali" elin kuten keskuspankki tai selvitysyhteisö, joka siirtää maksettavan määrän lähettävältä maksupalveluntarjoajalta vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle, säilyttää tilitiedot ja voi toimittaa ne jälkimmäiselle aina tarvittaessa. Aina kun maksettava määrä on maksettu vastaanottavan maksupalveluntarjoajan tilille, maksunsaajalle pitäisi syntyä välittömästi oikeus vaatia omaa maksupalveluntarjoajaansa hyvittämään maksu hänen omalle tililleen.

- (47) Maksajan maksupalveluntarjoajan olisi otettava vastuu maksun oikeasta suorittamisesta, mukaan lukien erityisesti maksutapahtuman täysimääräisyys ja toteuttamisaika, sekä täysi vastuu muiden maksuketjun osapuolten laiminlyönneistä maksunsaajan tiliin saakka. Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle ei ole maksettu koko määrää, maksajan maksupalveluntarjoajan olisi mainitun vastuun seurauksena korjattava maksutapahtuma tai ilman aiheutonta viivytystä palautettava maksajalle kyseessä oleva osa maksutapahtumasta, tämän kuitenkin rajoittamatta kansallisen lainsäädännön mukaisesti mahdollisesti esitettäviä vaatimuksia. Tämän direktiivin olisi koskettava ainoastaan maksupalvelunkäyttäjän ja maksupalveluntarjoajan välisiä sopimusvelvoitteita ja vastuita. Tilisiirtojen ja muiden maksupalvelujen asianmukainen toiminta kuitenkin edellyttää, että maksupalveluntarjoajat ja heidän välittäjänsä, kuten käsittelijät, ovat tehneet keskenään sopimuksia, joissa on sovittu heidän keskinäisistä oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan. Vastuusiin liittyvät kysymykset muodostavat olennaisen osan kyseisistä yhdenmukaisista sopimuksista. Luottamuksen säilymiseksi maksupalveluntarjoajien ja maksutapahtumaan osallistuvien välittäjien kesken on oltava oikeudellinen varmuus siitä, että maksupalveluntarjoaja, joka ei ole vastuussa, saa tappioistaan tai maksetuista summista korvauksen tämän direktiivin korvausvastuuta koskevien säännösten nojalla. Muut oikeudet ja takautumisoikeuden sisällön yksityiskohdat sekä se, miten vastuu virheellisestä maksutapahtumasta kohdistetaan vastuussa olevaan maksupalveluntarjoajaan, tulisi jättää määriteltäväksi sopimusjärjestelyillä.

- (48) Maksupalveluntarjoajan olisi voitava määrittää yksiselitteisesti tiedot, jotka tarvitaan maksutoimeksiannon toteuttamiseksi oikein. Jotta voitaisiin välttää epäyhtenäisyyttä eikä vaarannettaisi yhdenmukaisen maksujärjestelmien perustamista yhteisöön, jäsenvaltiot eivät toisaalta saisi kuitenkaan edellyttää, että maksutapahtumissa käytetään juuri tiettyä tunnistetta. Tämä ei saisi kuitenkaan estää jäsenvaltioita vaatimasta, että maksajan maksupalveluntarjoaja noudattaa asianmukaista huolellisuutta ja varmistaa, jos se on teknisesti mahdollista ilman manuaalista käsittelyä, yksilöllisen tunnisteen johdonmukaisuuden, ja siinä tapauksessa, että yksilöllinen tunniste osoittautuu epäjohdonmukaiseksi, kieltäytyy maksutoimeksiannon toteuttamisesta ja ilmoittaa siitä maksajalle. Maksupalveluntarjoajan vastuu olisi rajoitettava maksutapahtuman toteuttamiseen oikein maksupalvelunkäyttäjän maksutoimeksiannon mukaisesti.
- (49) Jotta olisi mahdollista ehkäistä petoksia tehokkaasti ja torjua maksupetoksia kaikkialla yhteisössä, olisi säädettävä tehokkaasta tietojenvaihdosta maksupalveluntarjoajien välillä. Palveluntarjoajien olisi saatava kerätä, käsitellä ja vaihtaa maksupetoksiin osallisten henkilöiden henkilötietoja. Tässä toiminnassa olisi noudatettava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY¹.

¹ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (50) Tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisen lainsäädännön säännösten tehokas täytäntöönpano on välttämätöntä. Sen vuoksi olisi luotava asianmukaiset menettelyt, joilla olisi mahdollista tehdä valituksia maksupalveluntarjoajista, jotka eivät noudata kyseisiä säännöksiä, ja varmistaa, että asianmukaisia, tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia määrätään tarvittaessa.
- (51) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että maksupalveluntarjoajien ja kuluttajien tässä direktiivissä tarkoitettuja oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien riitojen ratkaisemiseksi on olemassa helposti saatavilla oleva ja edullinen tuomioistuimen ulkopuolinen menettely, sanotun kuitenkin rajoittamatta kuluttajien oikeutta viedä asiaansa tuomioistuimeen. Sopimusvelvoitteisiin sovellettavaa lakia koskevan Rooman yleissopimuksen¹ 5 artiklan 2 kohdassa varmistetaan, että kuluttaja ei sovellettavaa lakia koskevien sopimusehtojen perusteella menetä sen valtion lain pakottavien säännösten suojaa, jossa hänen vakinainen asuinpaikkansa on.
- (52) Jäsenvaltioiden olisi määritettävä, voisivatko toimilupien myöntämiseen maksulaitoksille nimetyt toimivaltaiset viranomaiset olla toimivaltaisia myös valituksia ja tuomioistuimen ulkopuolisia oikeuskeinoja koskevissa menettelyissä.
- (53) Tällä direktiivillä ei rajoiteta seurauksiin liittyvien kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamista tietojen ilmaisemisessa tai lähettämisessä ilmeneviä puutteita koskevan vastuun osalta.

¹ EYVL C 27, 26.1.1998, s. 34.

- (54) Koska tämän direktiivin toimivuutta on välttämätöntä tarkastella uudelleen ja seurata edistymistä yhtenäisten maksumarkkinoiden perustamisessa, komission olisi laadittava kertomus kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanoajan päättymisestä. Ottaen huomioon rahoituspalvelujen maailmanlaajuinen yhdentyminen ja yhdenmukaistettu kuluttajansuoja myös laajemmin kuin pelkästään tämän direktiivin toimivuuden kannalta, olisi uudelleentarkastelussa keskityttävä mahdolliseen tarpeeseen laajentaa soveltamisalaa EU:n ulkopuolisiin valuuttoihin sekä maksutapahtumiin, joissa ainoastaan yksi maksupalveluntarjoajista sijaitsee yhteisössä.
- (55) Koska tämän direktiivin säännökset korvaavat direktiivin 97/5/EY säännökset, kyseinen direktiivi olisi kumottava.
- (56) On tarpeen antaa yksityiskohtaisempia säännöksiä maksukorttien petollisesta käytöstä, johon tällä hetkellä sovelletaan kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 97/7/EY¹ ja direktiiviä 2002/65/EY. Kyseisiä direktiivejä olisi tämän vuoksi muutettava.
- (57) Koska direktiivin 2006/48/EY mukaisesti rahoituslaitoksiin ei sovelleta luottolaitoksiin sovellettavia sääntöjä, niihin olisi sovellettava samoja vaatimuksia kuin maksulaitoksiin, jotta ne voivat tarjota maksupalveluja kaikkialla yhteisössä. Direktiiviä 2006/48/EY olisi sen vuoksi muutettava.

¹ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/29/EY.

- (58) Koska rahansiirto määritellään tässä direktiivissä maksupalveluksi, joka edellyttää maksulaitoksilta toimilupaa tai rekisteröintiä, jos on kyse eräistä luonnollisista tai oikeushenkilöistä, jotka voivat käyttää tässä direktiivissä määritellyissä erityisolosuhteissa hyväkseen poikkeuslauseketta, olisi rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/60/EY¹ muutettava sen mukaisesti.
- (59) Oikeusvarmuustavoitteen mukaisesti on tarkoituksenmukaista tehdä siirtymäjärjestelyjä, joiden mukaisesti ennen tämän direktiivin voimaantuloa kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksulaitostoiminnan aloittaneet henkilöt voivat jatkaa toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa määrätyn ajan.
- (60) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli maksupalvelujen yhtenäismarkkinoiden perustamista, joka edellyttää useiden jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiin tällä hetkellä sisältyvien lukuisten erilaisten sääntöjen yhdenmukaistamista, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

¹ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

- (61) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹ mukaisesti.
- (62) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä täytäntöönpanosäännökset teknologisen ja markkinakehityksen huomioon ottamiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, niistä on päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (63) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen² 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

¹ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11) .

² EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

I OSASTO

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden on jaettava maksupalveluntarjoajat seuraaviin kuuteen ryhmään:
 - a) direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut luottolaitokset;
 - b) direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetut sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat;
 - c) postisiirtoa hoitavat laitokset, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluja;
 - d) tässä direktiivissä tarkoitetut maksulaitokset;
 - e) Euroopan keskuspankki ja kansalliset keskuspankit, kun ne eivät toimi raha- tai muina viranomaisina;
 - f) jäsenvaltiot tai niiden alueelliset tai paikalliset viranomaiset, kun ne eivät toimi viranomaisina.

2. Tässä direktiivissä vahvistetaan myös säännöt, jotka koskevat maksupalveluehtojen avoimuutta ja tietojenantovaatimuksia sekä maksupalvelunkäyttäjien ja maksupalveluntarjoajien oikeuksia ja velvollisuuksia, kun maksupalveluja tarjotaan tavanomaisena ammatti- tai liiketoimintana.

2 artikla
Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan yhteisössä annettaviin maksupalveluihin. Lukuun ottamatta 73 artiklaa, tämän direktiivin III ja IV osastoa sovelletaan ainoastaan, jos sekä maksajan että maksunsaajan maksupalveluntarjoajat tai maksutapahtuman yksinään suorittava maksupalveluntarjoaja sijaitsevat yhteisössä.
2. Tämän direktiivin III ja IV osastoa sovelletaan euromääräisiin tai euroalueen ulkopuolisen jäsenvaltion valuutan määräisiin maksupalveluihin.
3. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta kaikkia tai osaa tämän direktiivin säännöksistä direktiivin 2006/48/EY 2 artiklassa tarkoitettuihin laitoksiin, lukuun ottamatta mainitun artiklan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuja laitoksia.

3 artikla

Soveltamisalan ulkopuolelle jäävä toiminta

Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:

- a) yksinomaan käteisenä suoraan maksajalta maksunsaajalle ilman välittäjää toteutetut maksutapahtumat;
- b) maksutapahtumat maksajalta maksunsaajalle sellaisen kaupallisen asiamiehen välityksellä, jolla on lupa neuvotella tai tehdä tavaroiden tai palveluiden myynti- tai ostosopimus maksajan tai maksunsaajan puolesta;
- c) ammattimainen seteleiden ja metallirahojen fyysinen kuljetus, mukaan lukien niiden vastaanottaminen, käsittely ja luovuttaminen;
- d) maksutapahtumat, joissa on kyse ei-ammattimaisesta käteisrahan vastaanottamisesta ja luovuttamisesta voittoa tavoittelemattoman toiminnan tai hyväntekeväisyyden yhteydessä;
- e) palvelut, joissa maksunsaaja antaa tavaroiden tai palvelujen oston yhteydessä maksutapahtuman osana käteisrahaa maksajalle tämän sitä nimenomaisesti pyydettyä juuri ennen maksutapahtuman toteuttamista;

- f) rahanvaihtotoiminta, eli käteisoperaatiot, joissa varoja ei pidetä maksutilillä;
- g) maksutapahtumat, joiden perustana on jokin seuraavista maksupalveluntarjoajan asettamista dokumenteista, joiden tarkoituksena on asettaa varoja maksunsaajan käytettäväksi:
 - i) yhtäläisestä sekkilaista 19 päivänä maaliskuuta 1931 tehdyn Geneven yleissopimuksen mukaiset paperisekit;
 - ii) edellä i alakohdassa tarkoitettujen paperisekkien kaltaiset paperisekit, joihin sovelletaan sellaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, joka ei ole vuonna 1931 tehdyn Geneven yleissopimuksen osapuoli;
 - iii) yhtäläisestä vekselilaista 7 päivänä kesäkuuta vuonna 1930 tehdyn Geneven sopimuksen mukaiset paperimuodossa olevat asetteet;
 - iv) paperiset maksukupongit;
 - v) paperiset matkasekit;
 - vi) paperiset velkakirjat; tai
 - vii) Maailman postiliiton määrittelemät paperiset postiosoitukset;
- h) maksutapahtumat, jotka toteutetaan maksujärjestelmässä tai arvopaperien selvitysjärjestelmässä selvitysosapuolten, keskuksena toimivan vastapuolen, selvitysyhteisön ja/tai keskuspankkien ja muiden järjestelmään osallistujien ja maksupalveluntarjoajien välillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 28 artiklan soveltamista;

- i) maksutapahtumat, jotka liittyvät h alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden tai sijoituspalveluyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluja tarjoavien yhteissijoitusyritysten tai rahastoyhtiöiden ja muiden sellaisten yhteisöjen, jotka tarjoavat sijoituspalveluita, tai tahojen, jotka voivat pitää arvopapereita säilytyksessä, harjoittamaan arvopapereiden omaisuudenhoitoon, mukaan lukien osingot, tuotot tai muut suoritukset, taikka lunastukseen tai myyntiin;
- j) maksupalvelujen tarjoamista tukevat palvelut, joista tekniset palveluntarjoajat huolehtivat saamatta siirrettäviä varoja missään vaiheessa haltuunsa, kuten tietojen käsittely ja tallentaminen, yksityisyyttä suojaavat palvelut, tietojen ja henkilöllisyyden todentaminen, tietotekniikan ja viestintäverkkojen tarjoaminen, maksupalveluissa käytettävien päätteiden ja laitteiden tarjoaminen ja ylläpitäminen;
- k) palvelut, jotka perustuvat välineisiin, joita voidaan käyttää tavaroiden tai palveluiden hankkimiseen ainoastaan välineen myöntäjän käyttämissä tiloissa tai välineen myöntäjän kanssa tehdyn kaupallisen sopimuksen nojalla joko palveluntarjoajien rajatussa verkossa tai vain joitakin tavaroita ja palveluja varten;
- l) televiestintälaitteella tai muulla digitaalisella tai tietoteknisellä laitteella toteutettavat maksutapahtumat, jos ostettavat tavarat tai palvelut toimitetaan televiestintälaitteeseen tai digitaaliseen tai tietotekniseen laitteeseen tai niitä käytetään kyseisten laitteiden kautta edellyttäen, että teleyritys tai digitaalista tai tietoteknistä palvelua hoitava yritys ei toimi pelkästään maksupalvelunkäyttäjän ja tavaroiden ja palveluiden toimittajan välittäjänä;
- m) maksupalveluntarjoajien sekä niiden asiamiesten tai sivukonttoreiden välillä niiden omaan lukuun toteutettavat maksupalvelut;

- n) maksutapahtumat emoyrityksen ja sen tytäryrityksen välillä tai saman emoyrityksen tytäryritysten välillä ilman että muu kuin samaan ryhmään kuuluva yritys toimii maksupalvelun välittäjänä yritysryhmään kuuluvien yritysten välillä; tai
- o) sellaisten palveluntarjoajien palvelut käteisrahan nostamiseksi käteisautomaateista, jotka toimivat yhden tai useamman kortin myöntäjän puolesta, ja jotka eivät ole maksutililtä rahaa nostavan asiakkaan kanssa tehdyn puitesopimuksen osapuoli edellyttäen, että kyseiset palveluntarjoajat eivät hoida liitteessä lueteltuja muita maksupalveluja.

4 artikla *Määritelmät*

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'kotijäsenvaltiolla' jotakin seuraavista:
 - i) jäsenvaltiota, jossa maksupalveluntarjoajalla on sääntömääräinen kotipaikka; tai
 - ii) jäsenvaltiota, jossa maksupalveluntarjoajan pääkonttori sijaitsee, jos sillä ei sen oman kansallisen lainsäädännön mukaan ole sääntömääräistä kotipaikkaa;
- 2) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka ei ole kotijäsenvaltio ja jossa maksupalveluntarjoajalla on asiamies tai sivukonttori taikka jossa se tarjoaa maksupalveluja;
- 3) 'maksupalvelulla' mitä tahansa liitteessä lueteltua liiketoimintaa;

- 4) 'maksulaitoksella' oikeushenkilöä, jolle on tämän direktiivin 10 artiklan mukaisesti myönnetty toimilupa maksupalvelujen tarjoamiseen ja toteuttamiseen kaikkialla yhteisössä;
- 5) 'maksutapahtumalla' maksajan tai maksunsaajan käynnistämää toimenpidettä, jossa on kyse varojen asettamisesta käytettäväksi, siirtämisestä tai nostamisesta maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;
- 6) 'maksujärjestelmällä' varojensiirtojärjestelmää, jossa on viralliset ja vakioidut järjestelyt ja yhteiset säännöt maksutapahtumien käsittelylle, selvitykselle ja/tai katteensiirrolle;
- 7) 'maksajalla' joko luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja joka antaa maksutoimeksiannon kyseiseltä maksutililtä tai, jos maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka antaa maksutapahtumaa koskevan toimeksiannon;
- 8) 'maksunsaajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on tarkoitettu maksutapahtuman kohteena olevien varojen vastaanottajaksi;
- 9) 'maksupalveluntarjoajalla' 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja laitoksia ja luonnollisia tai oikeushenkilöitä, joihin sovelletaan 26 artiklassa säädettyä poikkeusta;

- 10) 'maksupalvelunkäyttäjällä' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää maksupalvelua joko maksajan tai maksunsaajan tai molempien ominaisuudessa;
- 11) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, jonka tässä direktiivissä tarkoitetut maksupalvelusopimukset eivät liity hänen elinkeinonsa tai ammattinsa harjoittamiseen;
- 12) 'puitesopimuksella' maksupalvelusopimusta, jota sovelletaan tulevien erillisten ja peräkkäisten maksutapahtumien toteuttamiseen ja joka voi sisältää maksutilin perustamista koskevat velvollisuudet ja ehdot;
- 13) 'rahansiirrolla' maksupalvelua, jossa maksajalta vastaanotetaan varoja ilman maksutilin perustamista maksajan tai maksunsaajan nimiin ja jonka yksinomaisena tarkoituksena on siirtää vastaava summa maksunsaajalle tai muulle maksunsaajan puolesta toimivalle maksupalveluntarjoajalle ja/tai jossa varat vastaanotetaan maksunsaajan puolesta ja asetetaan tämän käyttöön;
- 14) 'maksutilillä' yhden tai useamman maksupalvelunkäyttäjän nimissä olevaa tiliä, jota käytetään maksutapahtumien toteuttamiseen;
- 15) 'varoilla' seteleitä ja metallirahaa, tilirahaa ja direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa määriteltyä sähköistä rahaa;

- 16) 'maksutoimeksiannolla' maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa määräystä toteuttaa maksutapahtuma;
- 17) 'arvopäivällä' viiteajankohtaa, jota maksupalveluntarjoaja käyttää laskiessaan korkoa varoille, jotka veloitetaan maksutililtä tai maksetaan maksutilille;
- 18) 'viitekurssilla' valuutanmuunnon yhteydessä laskennan perustana käytettävää vaihtokurssia, jonka maksupalveluntarjoaja on asettanut saataville tai joka on peräisin julkisesti saatavissa olevasta lähteestä;
- 19) 'todentamisella' menettelyä, jolla maksupalveluntarjoajan on mahdollista varmistaa tietyn maksuvälineen käyttö, siihen liittyvät henkilökohtaiset turvatekijät mukaan lukien;
- 20) 'viitekorolla' sovellettavan koron laskennan perustana käytettävää korkoa, joka on peräisin julkisesti saatavissa olevasta lähteestä, jonka molemmat maksupalvelusopimuksen osapuolet voivat tarkistaa;
- 21) 'yksilöllisellä tunnisteella' maksupalveluntarjoajan maksupalvelunkäyttäjälle määrittämää kirjain-, numero- tai merkkiyhdistelmää, joka maksupalvelunkäyttäjän on esitettävä, jotta toinen maksutapahtumaan liittyvä maksupalvelunkäyttäjä ja/tai tämän maksutili voidaan yksiselitteisesti määrittää;
- 22) 'asiamiehellä' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa maksupalveluja maksulaitoksen puolesta;

- 23) 'maksuvälineellä' henkilökohtaista välinettä ja/tai menettelytapoja, joista maksupalvelunkäyttäjä ja maksupalveluntarjoaja ovat keskenään sopineet ja joiden avulla maksupalvelunkäyttäjä antaa maksutoimeksiannon;
- 24) 'etäviestintävälineellä' välinettä, jota voidaan käyttää maksupalvelusopimuksen tekemiseen ilman, että maksupalveluntarjoaja ja maksupalvelunkäyttäjä ovat samaan aikaan paikalla;
- 25) 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla maksupalvelunkäyttäjä voi tallentaa hänelle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat helposti saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen tulostamisen muuttumattomina;
- 26) 'mikroyrityksellä' yritystä, joka maksupalvelusopimuksen tekoajankohtana on suosituksen 2003/361/EY liitteen 1 artiklassa ja 2 artiklan 1 ja 3 kohdassa määritelty yritys;
- 27) 'työpäivällä' päivää, jona maksutapahtuman toteuttamiseen osallistuva maksajan maksupalveluntarjoaja tai maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on avoinna, jotta maksutapahtuma voidaan toteuttaa;

- 28) 'suoraveloituksella' maksupalvelua, jolla maksajan maksutiliä veloitetaan maksunsaajan aloitteesta, kun maksaja on antanut suostumuksensa joko maksunsaajalle tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle taikka omalle maksupalveluntarjoajalleen;
- 29) 'sivukonttorilla' muuta sellaista liiketoimipaikkaa kuin pääkonttoria, joka on osa maksulaitosta, joka ei ole oikeushenkilö ja jossa harjoitetaan suoraan kaikkia tai joitain maksulaitoksen liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia; kaikkia maksulaitoksen yhteen jäsenvaltioon perustamia liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivukonttorina silloin, kun maksulaitoksen pääkonttori on toisessa jäsenvaltiossa;
- 30) 'ryhmällä' yritysryhmää, joka muodostuu emoyrityksestä, sen tytäryrityksistä sekä yrityksistä, joihin emoyrityksellä tai sen tytäryrityksillä on omistusyhteys, sekä yrityksistä, joita sitoo toisiinsa direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde.

II OSASTO

Maksupalveluntarjoajat

1 luku

Maksulaitokset

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖT

5 artikla

Toimilupahakemukset

Maksulaitostoimiluvan saamiseksi on kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille esitettävä hakemus ja seuraavat asiakirjat:

- a) toimintasuunnitelma, josta ilmenee erityisesti, minkä tyyppistä maksupalvelua on tarkoitus tarjota;

- b) liiketoimintasuunnitelma, jossa on mukana kolmea ensimmäistä tilikautta koskeva ennakoitu talousarvio, joka osoittaa, että hakijan on mahdollista käyttää tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, resursseja ja menettelyjä toimiakseen asianmukaisesti;
- c) todiste siitä, että maksulaitoksella on 6 artiklassa säädetty alkupääoma;
- d) 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maksulaitosten osalta kuvaus toimenpiteistä, jotka on toteutettu maksupalvelunkäyttäjien varojen suojaamiseksi 9 artiklan mukaisesti;
- e) kuvaus hakijan päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyistä ja sisäisistä valvontamekanismeista, mukaan lukien hallinnolliset, riskinhallinta- ja kirjanpitoimenettelyt, jotka osoittavat, että nämä päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt sekä valvontamekanismit ja -menettelyt ovat oikeasuhteiset, asianmukaiset, järkevät ja riittävät;
- f) kuvaus sisäisen tarkastuksen menetelmistä, jotka hakija on ottanut käyttöön täyttääkseen direktiivin 2005/60/EY ja maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana 15 päivänä marraskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1781/2006¹ mukaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvät velvollisuutensa;
- g) hakijan organisaatorakenteen kuvaus, johon tarvittaessa sisältyy kuvaus asiamiesten ja sivukonttoreiden aiotusta käytöstä ja kuvaus ulkoistamisjärjestelyistä, sekä kuvaus sen osallistumisesta kansalliseen tai kansainväliseen maksujärjestelmään;

¹ EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1.

- h) niiden henkilöiden nimet, jotka omistavat hakijasta suoraan tai välillisesti direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 11 alakohdassa tarkoitetun määräosuuden, heidän osuuksiensa koko sekä todisteet heidän sopivuudestaan ottaen huomioon, että on tarpeen varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa hoito;
- i) johtajien ja maksulaitoksen johtamisesta vastuussa olevien henkilöiden ja tarvittaessa maksulaitoksen maksupalvelutoiminnan johtamisesta vastuussa olevien henkilöiden nimet sekä todisteet siitä, että he ovat hyvämaineisia ja että heillä on asianmukaiset tiedot ja asianmukainen kokemus maksupalvelujen hoitamiseksi maksulaitoksen kotijäsenvaltion määrittämällä tavalla;
- j) tarvittaessa tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta 17 päivänä toukokuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/43/EY¹ määritellyn lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön nimi;
- k) hakijan oikeudellinen muoto ja yhtiöjärjestys;
- l) hakijan pääkonttorin osoite.

Hakijan on annettava d, e ja g alakohtaa sovellettaessa kuvaus tarkastusta koskevista ja organisatorisista järjestelyistään, joita se on toteuttanut tehdäkseen kaiken kohtuullisen maksupalvelunkäyttäjien etujen suojaamiseksi ja varmistaakseen maksupalvelujen hoitamisen jatkuvuuden ja luotettavuuden.

¹ EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87.

6 artikla
Alkupääoma

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että maksulaitoksilla on toimiluvan myöntämisaikana alkupääoma, joka sisältää direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a ja b alakohdassa määritellyt erät seuraavasti:

- a) jos maksulaitos tarjoaa ainoastaan liitteen 6 kohdassa mainitun maksupalvelun, sen pääoman on oltava aina vähintään 20 000 euroa;
- b) jos maksulaitos tarjoaa liitteen 7 kohdassa mainitun maksupalvelun, sen pääoman on oltava aina vähintään 50 000 euroa; ja
- c) jos maksulaitos tarjoaa mitä tahansa liitteessä olevassa 1–5 kohdassa lueteltuja maksupalveluja, sen pääoman on oltava aina vähintään 125 000 euroa.

7 artikla
Omat varat

1. Maksulaitoksen omien varojen, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2006/48/EY 57–61, 63, 64 ja 66 artiklassa, on oltava vähintään yhtä suuret kuin tämän direktiivin 6 tai 8 artiklassa tarkoitetuista määristä suurempi.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet omiin varoihin soveltuvien osuuksien moninkertaisen käytön estämiseksi, jos maksulaitos kuuluu samaan ryhmittymään kuin toinen maksulaitos, luottolaitos, sijoituspalveluyritys, omaisuusdenhoitoyhtiö tai vakuutusyhtiö. Tätä kohtaa sovelletaan myös, jos maksulaitos on hybridiluonteinen ja harjoittaa muita kuin liitteessä lueteltuja toimintoja.
3. Jos direktiivin 2006/48/EY 69 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää olla soveltamatta tämän direktiivin 8 artiklaa maksulaitoksiin, jotka kuuluvat emoluottolaitoksen konsolidoidun valvonnan piiriin direktiivin 2006/48/EY nojalla.

8 artikla
Omien varojen laskeminen

1. Sen estämättä, mitä 6 artiklassa säädetään alkupääomaa koskevista vaatimuksista, jäsenvaltioiden on vaadittava, että maksulaitoksilla on aina omia varoja, jotka lasketaan toimivaltaisen viranomaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti määräämällä tavalla jollakin seuraavista kolmesta menetelmästä:

Menetelmä A

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin 10 prosenttia sen edellisen vuoden kiinteistä yleiskustannuksista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat mukauttaa tätä vaatimusta maksulaitoksen edellisen vuoden liiketoiminnan merkittävän muutoksen perusteella. Jos maksulaitos on laskenta-ajankohtana harjoittanut liiketoimintaansa vähemmän kuin vuoden ajan, omia varoja koskevan vaatimuksen on oltava yhtä suuri kuin 10 prosenttia sen liiketoimintasuunnitelman mukaisista kiinteistä yleiskustannuksista, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi kyseisen suunnitelman mukauttamista.

Menetelmä B

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin seuraavien erien summa kerrottuna 2 kohdassa määritellyllä porrastuskertoimella k , jolloin maksujen määrä (PV) vastaa yhtä kahdestoistaosaa kyseisen maksulaitoksen edellisenä vuonna toteuttamien maksutapahtumien yhteismäärästä:

- a) 4,0 prosenttia maksujen määrästä (PV) 5 miljoonaan euroon asti

plus
- b) 2,5 prosenttia maksujen määrästä (PV), joka on yli 5 miljoonaa euroa mutta enintään 10 miljoonaa euroa

plus
- c) 1 prosentti maksujen määrästä (PV), joka on yli 10 miljoonaa euroa mutta enintään 100 miljoonaa euroa

plus
- d) 0,5 prosenttia maksujen määrästä (PV), joka on yli 100 miljoonaa euroa mutta enintään 250 miljoonaa euroa

plus
- e) 0,25 prosenttia maksujen määrästä (PV), joka on yli 250 miljoonaa euroa.

Menetelmä C

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin a kohdassa määritelty relevantti indikaattori kerrottuna b kohdassa määritellyllä kertoimella ja edelleen 2 kohdassa määritellyllä porrastuskertoimella k:

a) Relevantti indikaattori on seuraavien tekijöiden summa:

- korkotuotot
- korkokulut
- saadut palkkiot ja
- muut varsinaisen toiminnan tuotot.

Kukin tekijä sisällytetään summaan positiivisena tai negatiivisena lukuna. Satunnaisia tuottoja ei oteta huomioon relevanttia indikaattoria laskettaessa. Kolmansien osapuolten tarjoamien palvelujen ulkoistamisen aiheuttamat kulut voivat pienentää relevanttia indikaattoria silloin, kun kulut maksetaan yritykselle, joka kuuluu tämän direktiivin mukaisen valvonnan piiriin. Relevantti indikaattori lasketaan 12 kuukauden välein edeltävän tilikauden lopusta tehdyn havainnon perusteella. Relevantti indikaattori on laskettava viimeksi kuluneelta tilikaudelta. Menetelmän C mukaisesti laskettujen omien varojen on kuitenkin oltava vähintään 80 prosenttia relevantin indikaattorin edeltäviltä kolmelta tilikaudelta lasketusta keskiarvosta. Jos tilintarkastettuja lukuja ei ole saatavilla, voidaan käyttää liiketoiminnallisia estimaatteja.

b) Kerroin on

- i) 10 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä 2,5 miljoonaan euroon asti,
- ii) 8 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä, joka on yli 2,5 miljoonaa euroa mutta enintään 5 miljoonaa euroa,
- iii) 6 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä, joka on yli 5 miljoonaa euroa mutta enintään 25 miljoonaa euroa,
- iv) 3 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä, joka on yli 25 miljoonaa euroa mutta enintään 50 miljoonaa euroa,
- v) 1,5 prosenttia yli 50 miljoonan euron.

2. Menetelmissä B ja C käytettävä porrastuskerroin k on

- a) 0,5, jos maksulaitos tarjoaa ainoastaan liitteen 6 kohdassa mainitun maksupalvelun,
- b) 0,8, jos maksulaitos tarjoaa liitteen 7 kohdassa mainitun maksupalvelun,
- c) 1,0, jos maksulaitos tarjoaa mitä tahansa liitteen 1 - 5 kohdassa lueteltuja maksupalveluja.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat maksulaitoksen riskinhallintaprosesseja, tappioita koskevaa riskitietokantaa ja sisäisiä valvontamekanismeja koskevan arvioinnin perusteella vaatia, että maksulaitoksella on oltava omien varojen määrä, joka on enintään 20 prosenttia suurempi kuin 1 kohdan mukaisesti valitun menetelmän soveltamisesta johtuva määrä, tai sallia, että maksulaitoksella on omien varojen määrä, joka on enintään 20 prosenttia pienempi kuin 1 kohdan mukaisesti valitun menetelmän soveltamisesta johtuva määrä.

9 artikla

Suojaamista koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten viranomaisten on vaadittavamaksulaitosta, joka tarjoaa jotakin liitteessä lueteltua maksupalvelua ja samanaikaisesti harjoittaa 16 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua muuta liiketoimintaa, suojamaan maksupalvelunkäyttäjiltä tai toiselta maksupalveluntarjoajalta maksutapahtumien toteuttamista varten saadut varat seuraavasti:

Joko:

- a) niitä ei saa missään vaiheessa sekoittaa kenenkään muun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kuin niiden maksupalvelunkäyttäjien, joiden lukuun varoja säilytetään, varoihin, ja jos ne ovat yhä maksulaitoksen hallussa eikä niitä ei ole vielä suoritettu maksunsaajalle tai siirretty toiselle maksupalveluntarjoajalle varojen vastaanottamista seuraavana työpäivänä, ne on talletettava luottolaitoksessa olevalle erilliselle tilille tai sijoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten määrittelemään turvalliseen, likvidiin ja vähäriskiseen varallisuuteen; ja
- b) ne on suojattava jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksupalvelunkäyttäjien edun mukaisesti maksulaitoksen muiden velkojien saatavia vastaan, erityisesti maksukyvyttömyystapauksessa;

tai

- c) niiden on kuuluttava sellaisen vakuutuksen tai muun vastaavan takauksen piiriin, jonka on antanut vakuutusyhtiö tai luottolaitos, joka ei kuulu maksulaitoksen kanssa samaan ryhmään, ja jonka kattama summa vastaa summaa, joka olisi vakuutuksen tai muun vastaavan takauksen puuttuessa erotettu ja joka on maksettava, jos maksulaitos ei kykene täyttämään taloudellisia velvoitteitaan.

2. Jos maksulaitoksen on 1 kohdan nojalla suojattava varoja ja jos noista varoista on käytettävä osa tuleviin maksutapahtumiin ja loppuosa muihin kuin maksupalveluihin, myös kyseiseen tulevia maksutapahtumia varten tarkoitettuun osuuteen sovelletaan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia. Jos kyseinen osuus on muuttuva tai sitä ei tiedetä ennakolta, jäsenvaltiot voivat antaa maksulaitoksille luvan soveltaa tätä kohtaa ottaen huomioon maksupalveluihin oletettavasti käytettävän suhteellisen osuuden edellyttäen, että suhteellinen osuus on kohtuudella arvioitavissa toimivaltaiset viranomaiset vakuuttavien toteutumätietojen perusteella.
3. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että myös maksulaitosten, jotka eivät harjoita 16 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua muuta liiketoimintaa, on noudatettava tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä suojaamista koskevia vaatimuksia.
4. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset voivat myös rajoittaa tällaiset suojaamista koskevat vaatimukset koskemaan ainoastaan sellaisten maksupalvelunkäyttäjien varoja, joiden varat yksinään ylittävät 600 euron rajan.

10 artikla

Toimiluvan myöntäminen

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että yritykset, jotka ovat muita kuin 1 artiklan 1 kohdan a–c, e ja f alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä tai oikeus- tai luonnollisia henkilöitä, joihin sovelletaan 26 artiklassa säädettyä poikkeusta, ja jotka aikovat tarjota maksupalveluja, hankkivat maksulaitostoimiluvan ennen maksupalvelujen tarjoamisen aloittamista. Toimilupa voidaan myöntää ainoastaan johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneelle oikeushenkilölle.
2. Toimilupa on myönnettävä, jos hakemukseen sisältyvät tiedot ja todisteet täyttävät kaikki 5 artiklan mukaiset vaatimukset ja jos hakemuksen tutkineet toimivaltaiset viranomaiset päätyvät myönteiseen kokonaisarvioon. Toimivaltaiset viranomaiset voivat ennen toimiluvan myöntämistä kuulla tarvittaessa kansallista keskuspankkia tai muita asiaankuuluvia viranomaisia.
3. Maksulaitoksella, jolla kotijäsenvaltionsa kansallisen lainsäädännön mukaisesti on sääntömääräinen kotipaikka, on oltava pääkonttori samassa jäsenvaltiossa kuin sen sääntömääräinen kotipaikka.

4. Toimivaltaiset viranomaiset myöntävät toimiluvan ainoastaan, jos ottaen huomioon, että on tarpeen varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa hoito, maksulaitoksella on maksupalvelutoimintaansa varten toimiva päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmä, joka muodostuu selkeästä organisaatiorakenteesta, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, läpinäkyvästi ja kattavasti, tehokkaista prosesseista sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallinnoimiseksi, seuraamiseksi ja raportoimiseksi, joille se on tai saattaa olla alttiina, sekä riittävästä sisäisen valvonnan menetelmistä, mukaan lukien luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät. Näiden järjestelyjen, menettelyjen ja mekanismien on oltava kattavia ja suhteutettuja kyseessä olevan maksulaitoksen tarjoamien maksupalvelujen luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen.
5. Jos maksulaitos tarjoaa jotakin liitteessä lueteltua maksupalvelua ja samanaikaisesti harjoittaa muuta liiketoimintaa, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että maksupalvelutoimintaa varten perustetaan erillinen yhteisö, jos maksulaitoksen muu kuin maksupalvelutoiminta heikentää tai todennäköisesti heikentää maksulaitoksen talouden vakautta tai toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia valvoa, että maksulaitos täyttää kaikki tässä direktiivissä säädetyt velvoitteet.

6. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupa, jos viranomainen ei, ottaen huomioon, että on tarpeen varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa hoito, ole vakuuttunut määräosuuden omistavien osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta.
7. Jos maksulaitoksen ja muun luonnollisen tai oikeushenkilön välillä vallitsee direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 46 alakohdassa määritelty läheinen sidos, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan ainoastaan, jos nuo sidokset eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.
8. Toimivaltaiset viranomaiset myöntävät toimiluvan vain, jos maksulaitokseen läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavan kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset taikka niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet eivät estä viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.
9. Toimilupa on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa, ja se antaa kyseiselle maksulaitokselle mahdollisuuden tarjota maksupalveluja kaikkialla yhteisössä joko palvelujentarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden perusteella edellyttäen, että nämä palvelut kuuluvat toimiluvan piiriin.

11 artikla

Päätöksen tiedoksiantaminen

Toimivaltaisen viranomaisen on annettava hakijalle tieto hakemuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä kun se on saanut kaikki päätöstä varten tarvittavat tiedot. Toimiluvan epääminen on aina perusteltava.

12 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

1. Toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa maksulaitokselle myönnetyn toimiluvan, ainoastaan, jos laitos:
 - a) ei ryhdy käyttämään toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi, jos kyseinen jäsenvaltio ei ole säättänyt toimiluvan raukeamisesta tällaisissa tapauksissa,
 - b) on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla,
 - c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen edellytyksiä,

- d) muodostaisi uhan maksujärjestelmän vakaudelle jatkamalla maksupalvelutoimintaansa; tai
 - e) kuuluu johonkin niistä muista tapauksista, joissa kansallisen lainsäädännön mukaan toimilupa voidaan peruuttaa.
2. Toimiluvan peruuttaminen on perusteltava, ja siitä on ilmoitettava asianosaisille.
 3. Tieto toimiluvan peruuttamisesta on julkistettava.

13 artikla

Rekisteröinti

Jäsenvaltioiden on perustettava julkinen rekisteri toimiluvan saaneille maksulaitoksille ja niiden asiamiehille ja sivukonttoreille sekä luonnollisille ja oikeushenkilöille ja niiden asiamiehille ja sivukonttoreille, joille on myönnetty poikkeus 26 artiklan mukaisesti, ja 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille laitoksille, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluja. Ne on merkittävä kotijäsenvaltion rekisteriin.

Tässä rekisterissä on yksilöitävä maksupalvelut, joiden tarjoamiseen maksulaitoksella on toimilupa tai joiden osalta luonnollinen tai oikeushenkilö on rekisteröity. Toimiluvan saaneet maksulaitokset on lueteltava rekisterissä erillään niistä luonnollisista henkilöistä ja oikeushenkilöistä, jotka on rekisteröity 26 artiklan mukaisesti. Rekisterin on oltava julkinen, siihen on oltava suora online-pääsy, ja sitä on päivitettävä säännöllisesti.

14 artikla

Toimiluvan säilyttäminen voimassa

Maksulaitoksen on viipymättä ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille muutoksista, jotka vaikuttavat 5 artiklan mukaisesti annettujen tietojen ja todisteiden paikkansapitävyyteen.

15 artikla

Tilinpäätös ja lakisääteinen tilintarkastus

1. Maksulaitoksiin sovelletaan soveltuvin osin direktiiviä 78/660/ETY ja tapauksen mukaan direktiiviä 83/349/ETY ja direktiiviä 86/635/ETY sekä kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19 päivänä heinäkuuta 2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1606/2002¹.
2. Direktiivissä 2006/43/EY tarkoitetun lakisääteisen tilintarkastajan tai tapauksen mukaan tilintarkastusyhteisön on tarkastettava maksulaitoksen tilinpäätös ja konsolidoitu tilinpäätös, ellei maksulaitosta ole vapautettu tästä direktiivin 78/660/ETY sekä tapauksen mukaan direktiivin 83/349/ETY ja direktiivin 96/635/ETY nojalla.

¹ EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1.

3. Jäsenvaltioiden on valvontaa varten vaadittava maksulaitosta antamaan liitteessä luetelluista maksupalveluista ja 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta toiminnasta erilliset kirjanpitoliedot, joista on laadittava tilintarkastuskertomus. Kertomuksen laativat tarvittaessa lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisö.
4. Direktiivin 2006/48/EY 53 artiklassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan soveltuvin osin maksulaitosten lakisääteisiin tilintarkastajiin tai tilintarkastusyhteisöihin maksupalvelutoiminnan osalta.

16 artikla

Toiminta

1. Liitteessä lueteltujen maksupalvelujen tarjoamisen ohella maksulaitoksilla on oikeus:
 - a) tarjota operatiivisia ja niihin läheisesti liittyviä oheispalveluja, kuten maksutapahtumien toteuttamisen takaaminen, valuutanvaihtopalvelut, säilytyspalvelut ja tietojen tallentaminen ja käsittely;
 - b) tarjota maksujärjestelmiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 28 artiklan soveltamista;
 - c) harjoittaa muuta liiketoimintaa kuin maksupalvelujen tarjoamista ottaen huomioon yhteisön ja kansallinen lainsäädäntö.

2. Jos maksulaitokset tarjoavat yhtä tai useampaa liitteessä luetelluista maksupalveluista , niillä voi olla vain yksinomaan maksutapahtumiin käytettyjä maksutilejä. Varat, joita maksulaitokset vastaanottavat maksupalvelunkäyttäjiltä maksupalvelujen tarjoamisen yhteydessä, eivät ole direktiivin 2006/48/EY 5 artiklassa tarkoitettuja talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja eivätkä direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sähköistä rahaa.
3. Maksulaitokset voivat myöntää liitteessä olevissa 4, 5 tai 7 kohdassa tarkoitettuihin maksupalveluihin liittyvää luottoa ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) luotto on liitännäinen, ja se myönnetään yksinomaan maksutapahtuman toteuttamisen yhteydessä;
 - b) sen estämättä, mitä luottokorttien avulla tarjottavaa luottoa koskevissa kansallisissa säännöissä määrätään, maksun yhteydessä myönnetty 10 artiklan 9 kohdan ja 25 artiklan mukaisesti toteutettu luotto on maksettava takaisin lyhyessä ajassa, joka ei missään tapauksessa saa olla pidempi kuin 12 kuukautta;
 - c) tällaista luottoa ei saa myöntää varoista, jotka on vastaanotettu tai joita säilytetään maksutapahtuman toteuttamista varten; ja
 - d) maksulaitoksella on oltava aina myönnettyjen luottojen kokonaismäärään nähden tarvittavat omat varat, jotka valvontaviranomainen on hyväksynyt.

4. Maksulaitokset eivät saa harjoittaa liiketoimintaa, johon kuuluu direktiivin 2006/48/EY 5 artiklassa tarkoitettu talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottaminen.
5. Tämä direktiivi ei rajoita direktiivin 87/102/EY kansallisia täytäntöönpanosäännöksiä. Tämä direktiivi ei myöskään soveltamasta sellaista yhteisön lainsäädäntöä tai yhteisön oikeuden mukaista kansallista lainsäädäntöä, joka koskee tässä direktiivissä yhdenmukaistamatta jääneitä kulutusluottojen myöntämisedellytyksiä koskevia seikkoja.

2 JAKSO

MUUT VAATIMUKSET

17 artikla

*Asiamiesten, sivukonttoreiden tai sellaisten yksiköiden käyttö,
joille toimintaa on ulkoistettu*

1. Jos maksulaitos aikoo tarjota maksupalveluja asiamiehen välityksellä, sen on ilmoitettava seuraavat tiedot kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille:
 - a) asiamiehen nimi ja osoite;
 - b) kuvaus sisäisen tarkastuksen menetelmistä, joita asiamiehet käyttävät täyttääkseen direktiivin 2005/60/EY mukaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvät velvollisuudet; ja

- c) maksupalvelujen tarjoamisessa käytettävien asiamiesten johtamisesta vastuussa olevien henkilöiden nimet sekä todisteet siitä, että he ovat soveliaita ja luotettavia henkilöitä.
2. Kun toimivaltaiset viranomaiset saavat 1 kohdan mukaiset tiedot, ne voivat lisätä asiamiehen 13 artiklan mukaiseen rekisteriin.
 3. Ennen asiamiehen lisäämistä rekisteriin toimivaltaiset viranomaiset voivat ryhtyä lisätoimiin niille toimitettujen tietojen tarkistamiseksi, jos ne katsovat, että tiedot ovat virheellisiä.
 4. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tietojen tarkistamiseksi toteutettavien toimien jälkeen vakuuttuneita siitä, että niille 1 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot ovat oikeita, ne kieltäytyvät lisäämästä asiamiestä 13 artiklan mukaiseen rekisteriin.
 5. Jos maksulaitos haluaa tarjota maksupalveluja toisessa jäsenvaltiossa käyttämällä asiamiestä, sen on noudatettava 25 artiklassa esitettyjä menettelyjä. Siinä tapauksessa ennen kuin asiamiestä voidaan rekisteröidä tämän artiklan mukaisesti, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille aikomuksestaan rekisteröidä asiamies ja otettava huomioon niiden näkemys.

6. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on perustellut syyt epäillä, että aiotun asiamiehen käytön tai sivukonttorin perustamisen yhteydessä toteutetaan tai on toteutettu tai yritetään toteuttaa tai on yritetty toteuttaa direktiivissä 2005/60/EY tarkoitettua rahanpesua tai terrorismin rahoitusta tai että tällaisen asiamiehen käyttö tai tällaisen sivukonttorin perustaminen saattaa lisätä rahanpesun tai terrorismin rahoituksen uhkaa, niiden on ilmoitettava tästä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jotka voivat kieltäytyä rekisteröimästä asiamiestä tai sivukonttoria tai voivat perua asiamiehen tai sivukonttorin rekisteröinnin, jos se on jo tehty.
7. Jos maksulaitos aikoo ulkoistaa maksupalvelujen operatiivisia toimintoja, sen on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

Tärkeiden operatiivisten toimintojen ulkoistamista ei saa toteuttaa tavalla, joka heikentää olennaisesti maksulaitoksen sisäisen valvonnan laatua ja toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia valvoa, että se täyttää kaikki tässä direktiivissä säädetyt velvoitteet.

Toisen alakohdan soveltamiseksi operatiivista toimintoa on pidettävä tärkeänä, jos puute tai laiminlyönti sen suorittamisessa haittaisi tuntuvasti sitä, että maksulaitos täyttää jatkuvasti tässä osastossa esitetyt toimilupansa mukaiset vaatimukset tai muut tämän direktiivin mukaiset velvoitteensa, taikka sen toiminnan tuloksellisuutta tai sen maksupalvelujen vakautta tai jatkuvuutta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun maksulaitokset ulkoistavat tärkeitä operatiivisia toimintoja, maksulaitokset noudattavat seuraavia ehtoja:

- a) ulkoistaminen ei saa johtaa siihen, että ylin johto siirtää vastuutaan muille;
- b) tässä direktiivissä säädettyä maksulaitoksen suhdetta maksupalvelunkäyttäjiin ja velvollisuuksia niitä kohtaan ei saa muuttaa;
- c) edellytyksiä, jotka maksulaitoksen on täytettävä saadakseen toimiluvan tämän osaston mukaisesti ja pitääkseen sen, ei saa lieventää; ja
- d) muita edellytyksiä, joiden nojalla maksulaitoksen toimilupa on myönnetty, ei saa poistaa tai muuttaa.

8. Maksulaitoksen on varmistettava, että asiamiehet tai sivukonttorit ilmoittavat maksupalvelunkäyttäjille toimivansa maksulaitoksen puolesta.

18 artikla

Korvausvastuu

1. Jos maksulaitokset tukeutuvat kolmansiin osapuoliin operatiivisia toimintoja suorittaessaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset maksulaitokset toteuttavat kohtuulliset toimet varmistaakseen, että tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan.
2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitoksilla on täysi vastuu työntekijöidensä, asiamiestensä, sivukonttoreidensa tai niiden yksiköiden toimista, joille toimintaa on ulkoistettu.

19 artikla

Tietojen säilyttäminen

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitokset säilyttävät kaikki asiaankuuluvat tiedot tätä osastoa sovellettaessa vähintään viisi vuotta, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2005/60/EY tai muun asiaa koskevan yhteisön tai kansallisen lainsäädännön soveltamista.

3 JAKSO

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET JA VALVONTA

20 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä tässä osastossa säädettyjä tehtäviä suorittavien maksulaitosten toimilupien myöntämisestä ja toiminnan vakauden valvonnasta vastaaviksi toimivaltaisiksi viranomaisiksi joko viranomaisia tai kansallisen lainsäädännön mukaisia tai kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti tätä varten valtuutettujen viranomaisten hyväksymiä elimiä, kansalliset keskuspankit mukaan lukien.

Toimivaltaisten viranomaisten on taattava riippumattomuus talousalan organisaatioista ja vältettävä eturistiriitoja. Toimivaltaisiksi viranomaisiksi ei nimetä maksulaitoksia, luottolaitoksia, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita eivätkä postisiirtoa hoitavia laitoksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan nojalla nimetyillä toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat valtuudet.

3. Jos useampi kuin yksi viranomainen on jäsenvaltion alueella toimivaltainen asioissa, joita tämä osasto koskee, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset viranomaiset tekevät läheistä yhteistyötä, jotta ne voivat kukin suorittaa tehtävänsä tehokkaasti. Sama koskee tapauksia, joissa tämän osaston soveltamisalaan kuuluvien asioiden osalta toimivaltaiset viranomaiset eivät ole luottolaitosten valvonnasta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia.
4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vastattava 1 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten tehtävistä.
5. Edellä 1 kohta ei merkitse sitä, että toimivaltaisten viranomaisten edellytettäisiin valvovan muuta maksulaitosten liiketoimintaa kuin liitteessä lueteltujen maksupalvelujen tarjoamista ja 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa lueteltua toimintaa.

21 artikla

Valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimet, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat valvoessaan, että tämän osaston säännöksiä aina noudatetaan, ovat oikeasuhteisia, riittäviä ja maksulaitokseen kohdistuvat riskit huomioon ottavia.

Toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus tämän osaston säännöksien noudattamista valvoessaan erityisesti:

- a) vaatia maksulaitosta antamaan tiedot, joita tarvitaan, jotta noudattamista voidaan valvoa;

- b) tehdä tarkastuksia paikan päällä maksulaitoksessa, maksulaitoksen vastuulla maksupalveluja tarjoavan asiamiehen luona tai niitä tarjoavassa sivukonttorissa taikka laitoksessa, jolle maksupalvelutoimintoja on ulkoistettu;
 - c) antaa suosituksia ja ohjeita ja tarvittaessa sitovia hallinnollisia määräyksiä; ja
 - d) peruuttaa toimilupa tilapäisesti tai lopullisesti 12 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa.
2. Rajoittamatta toimiluvan peruuttamista koskevia menettelyjä ja rikosoikeudellisten säännösten soveltamista, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos maksulaitokset tai niiden liikkeenjohdosta vastaavat johtajat rikkovat maksulaitosten toiminnan valvontaa tai harjoittamista koskevia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, ottaa käyttöön tai määrätä rangaistusseuraamuksia tai toimenpiteitä, joilla nimenomaan pyritään havaittujen rikkomusten tai niiden syiden lopettamiseen, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta.
3. Sen estämättä, mitä 6 artiklassa, 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 8 artiklassa vaaditaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet toteuttaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut toimet maksupalvelujen riittävän pääoman varmistamiseksi etenkin jos maksulaitoksen muut kuin maksupalvelut heikentävät tai todennäköisesti heikentävät maksulaitoksen talouden vakautta.

22 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että salassapitovelvollisia ovat kaikki, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa tai toimineet asiantuntijoina toimivaltaisten viranomaisten lukuun, rajoittamatta kuitenkaan rikoslainsäädännön soveltamista.
2. Tämän direktiivin 24 artiklan mukaisessa tietojenvaihdossa on noudatettava tiukasti salassapitovelvollisuutta yksilöiden ja yritysten oikeuksien suojaamiseksi.
3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tätä artiklaa ottaen huomioon soveltuvin osin direktiivin 2006/48/EY 44–52 artiklan.

23 artikla

Oikeus hakea muutosta tuomioistuimissa

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että maksulaitoksia koskeviin päätöksiin, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet tämän direktiivin mukaisesti annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä noudattaen, voidaan hakea muutosta tuomioistuimissa.
2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan myös laiminlyöntien osalta.

24 artikla
Tietojenvaihto

1. Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään ja tarvittaessa Euroopan keskuspankin ja jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien sekä maksupalveluntarjoajiin sovellettavan yhteisön tai kansallisen lainsäädännön nojalla nimettyjen muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
2. Lisäksi jäsenvaltioiden on sallittava, että toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat tietoja seuraavien tahojen kanssa:
 - a) muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat vastuussa maksulaitosten toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta;
 - b) Euroopan keskuspankki ja jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, jotka toimivat raha- ja valvontaviranomaisina, ja tilanteen mukaan muut viranomaiset, jotka vastaavat maksu- ja selvitysjärjestelmien valvonnasta;
 - c) muut asiaankuuluvat viranomaiset, jotka on nimetty tämän direktiivin, direktiivin 95/46/EY, direktiivin 2005/60/EY ja muun maksupalveluntarjoajiin sovellettavan yhteisön lainsäädännön, kuten yksilöiden suojeluun henkilötietojen käsittelyssä sekä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen sovellettavan lainsäädännön, nojalla.

25 artikla

Sijoittautumisoikeus ja palvelujen tarjoamisen vapaus

1. Toimiluvan saaneen maksulaitoksen, joka haluaa ensimmäistä kertaa tarjota maksupalveluja jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan sijoittautumisoikeuden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

Saatuun ilmoituksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kuukauden kuluessa maksulaitoksen nimi ja osoite, niiden henkilöiden nimet, jotka ovat vastuussa sivukonttorin johtamisesta, maksulaitoksen organisaatorakenne sekä minkälaisia maksupalveluja maksulaitos aikoo vastaanottavan jäsenvaltion alueella tarjota.

2. Jotta kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kohdistaa valvontaa toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan, maksulaitoksen vastuulla olevaan asiamieheen, sivukonttoriin tai sellaiseen yksikköön, jolle maksupalvelutoimintoja on ulkoistettu, ja toteuttaa tarvittavat toimet, joista säädetään 21 artiklassa, sen on tehtävä yhteistyötä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun yhteistyön puitteissa ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle aikovansa suorittaa tutkimuksia paikan päällä viimeksi mainitun alueella.

Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi valtuuttaa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tekemään kyseisessä laitoksessa paikan päällä suoritettavat tutkimukset kummankin viranomaisen niin halutessa.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava toisilleen kaikki olennaisen tärkeät ja/tai merkitykselliset tiedot erityisesti, jos kyseessä on säännösten rikkominen tai epäilty rikkominen, johon asiamies, sivukonttori tai sellainen yksikkö, jolle maksupalvelutoimintoja on ulkoistettu, on syyllistynyt. Toimivaltaisten viranomaisten on tältä osin toimitettava pyynnöstä kaikki merkitykselliset tiedot ja omasta aloitteestaan kaikki olennaisen tärkeät tiedot.
5. Edellä 1–4 kohta ei vaikuta direktiivin 2005/60/EY ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006, erityisesti direktiivin 2005/60/EY 37 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006 15 artiklan 3 kohdan mukaiseen toimivaltaisten viranomaisten velvoitteeseen valvoa näissä säädöksissä säädettyjen vaatimusten noudattamista.

4 JAKSO

SOVELTAMATTA JÄTTÄMINEN

26 artikla

Ehdot

1. Sen estämättä, mitä 13 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta tai sallia toimivaltaisten viranomaistensa olla soveltamatta kokonaan tai osittain 1–3 jaksossa säädettyjä menettelyjä ja edellytyksiä 20, 22, 23 ja 24 artiklaa lukuun ottamatta sekä sallia luonnollisten tai oikeushenkilöiden merkitsemisen 13 artiklan mukaiseen rekisteriin, jos:
 - a) kyseisen henkilön sekä tämän asiamiehen, josta henkilö ottaa täyden vastuun, maksutapahtumien kokonaismäärä kahdentoista edeltävän kuukauden aikana on keskimäärin enintään kolme miljoonaa euroa kuukaudessa. Tätä vaatimusta arvioidaan hänen liiketoimintasuunnitelmansa mukaisen maksutapahtumien kokonaismäärän perusteella, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi kyseisen suunnitelman mukauttamista ja
 - b) yhtäkään liiketoiminnan valvontaan tai harjoittamiseen osallistuvaa luonnollista henkilöä ei ole tuomittu rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen liittyvistä rikoksista tai muista talousrikoksista.

2. Luonnolliselta tai oikeushenkilöltä, joka on rekisteröity 1 kohdan mukaisesti, on edellytettävä, että sen pääkonttori tai asuinpaikka on siinä jäsenvaltiossa, jossa se tosiasiallisesti harjoittaa liiketoimintaansa.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä on kohdeltava maksulaitoksina, kuitenkin niin, että niihin ei sovelleta 10 artiklan 9 kohtaa ja 25 artiklaa.
4. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että 1 kohdan mukaisesti rekisteröidyt luonnolliset tai oikeushenkilöt voivat harjoittaa vain tiettyjä 16 artiklassa luetelluista toiminnoista.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille mainitussa kohdassa esitettyyn ehtoon vaikuttavista muutoksista tilanteessaan. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jos 1, 2 ja 4 kohdan ehdot eivät enää täyty, asianomaisen henkilön on haettava 30 kalenteripäivän kuluessa toimilupaa 10 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.
6. Tätä artiklaa ei sovelleta direktiivissä 2005/60/EY vahvistettuihin säännöksiin eikä kansallisiin rahanpesun torjuntaa koskeviin säännöksiin.

27 artikla
Ilmoittaminen

Jos jäsenvaltio käyttää hyväkseen 26 artiklassa säädettyä poikkeusta, sen on annettava komissiolle tieto asiasta viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2009 ja myöhemmistä muutoksista välittömästi. Lisäksi jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kyseisten luonnollisten ja oikeushenkilöiden määrä ja ilmoitettava vuosittain komissiolle 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu maksutapahtumien kokonaismäärä kunkin kalenterivuoden joulukuun 31 päivänä.

2 luku

Yhteiset säännökset

28 artikla
Pääsy maksujärjestelmiin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säännöt, jotka koskevat sellaisten toimiluvan saaneiden tai rekisteröityjen maksupalveluntarjoajien, jotka ovat oikeushenkilöitä, pääsyä maksujärjestelmiin, ovat objektiivisia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia eivätkä estä pääsyä enempää kuin on tarpeen määrättyiltä riskeiltä, kuten selvitysriskiltä, operatiiviselta riskiltä ja liiketoimintariskiltä, suojautumiseksi ja maksujärjestelmän taloudellisen ja operatiivisen vakauden suojaamiseksi.

Maksujärjestelmät eivät saa asettaa maksupalveluntarjoajille, maksupalvelunkäyttäjille tai muille maksujärjestelmille:

- a) sääntöjä, jotka rajoittavat tehokasta osallistumista muihin maksujärjestelmiin;
- b) sääntöä, jolla asetetaan toimiluvan saaneet maksupalveluntarjoajat tai rekisteröidyt maksupalveluntarjoajat eriarvoiseen asemaan oikeuksien, velvollisuuksien ja osallistujien valtuuksien suhteen; tai
- c) institutionaaliseen asemaan perustuvia rajoituksia.

2. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta:

- a) direktiivin 98/26/EY nojalla nimettyihin maksujärjestelmiin;
- b) maksujärjestelmiin, jotka koostuvat yksinomaan maksupalveluntarjoajista, jotka kuuluvat ryhmään, joka koostuu pääomasidonnaisista yksiköistä, joissa yhdellä kyseisistä toisiinsa sidonnaisista yksiköistä on tosiasiallinen valta muihin sidonnaisiin yksiköihin nähden; tai

- c) maksujärjestelmiin, joissa yksi maksupalveluntarjoaja (joko yksittäisenä yksikkönä tai ryhmänä):
- toimii tai voi toimia sekä maksajan että maksunsaajan maksupalveluntarjoajana ja vastaa yksin järjestelmän hoidosta; ja
 - antaa muille maksupalveluntarjoajille luvan osallistua järjestelmään, ja viimeksi mainituilla ei ole oikeutta neuvotella keskenään maksujärjestelmää koskevista palkkioista, vaikka ne voivat hinnoitella itse maksajia ja maksunsaajia koskevat palvelunsa.

29 artikla

Maksupalvelujen tarjoamisen kieltäminen muilta henkilöiltä kuin maksupalveluntarjoajilta

Jäsenvaltioiden on kiellettävä liitteessä lueteltujen maksupalvelujen tarjoaminen luonnollisilta tai oikeushenkilöiltä, jotka eivät ole maksupalveluntarjoajia ja joita ei ole nimenomaisesti suljettu tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

III OSASTO

Maksupalveluehtojen avoimuus ja tietojenantovaatimukset

1 luku

Yleiset säännöt

30 artikla

Soveltamisala

1. Tätä osastoa sovelletaan erillisiin maksutapahtumiin sekä puitesopimuksiin ja niiden piiriin kuuluviin maksutapahtumiin. Osapuolet voivat sopia, että sitä ei sovelleta kokonaisuudessaan tai osittain, jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämän osaston säännöksiä sovelletaan mikroyrityksiin samalla tavoin kuin kuluttajiin.
3. Tämä direktiivi ei rajoita niiden kansallisten toimenpiteiden soveltamista, joilla direktiivi 87/102/ETY pannaan täytäntöön. Tämä direktiivi ei myöskään rajoita soveltamasta sellaista muuta yhteisön lainsäädäntöä tai yhteisön oikeuden mukaista kansallista lainsäädäntöä, joka koskee tässä direktiivissä yhdenmukaistamatta jääneitä kulutusluottojen myöntämisedellytyksiä.

31 artikla

Yhteisön lainsäädännön muut säännökset

Tämän osaston säännökset eivät rajoita soveltamasta sellaista yhteisön lainsäädäntöä, joka sisältää ennakolta annettavia tietoja koskevia lisävaatimuksia.

Jos kuitenkin voidaan soveltaa myös direktiiviä 2002/65/EY, mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaiset tietojenantoa koskevat vaatimukset, 2 alakohdan c–g alakohtaa, 3 alakohdan a, d ja e alakohtaa ja 4 alakohdan b alakohtaa lukuun ottamatta korvataan tämän direktiivin 36, 37, 41 ja 42 artiklalla.

32 artikla

Tiedoista veloitettavat kulut

1. Maksupalveluntarjoaja ei saa veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä kuluja tässä osastossa tarkoitettujen tietojen antamisesta.
2. Maksupalveluntarjoaja ja maksupalvelunkäyttäjä voivat sopia maksuista, jotka koskevat maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä annettavia lisätietoja tai useammin annettavia tietoja taikka tietojen antamisesta muulla kuin puitesopimuksessa määrätyllä tavalla.
3. Jos maksupalveluntarjoaja saa veloittaa kuluja tietojen antamisesta 2 kohdan mukaisesti, niiden on oltava asianmukaiset ja maksupalveluntarjoajan tosiasiallisiin kustannuksiin nähden oikeasuhteiset.

33 artikla

Tietojenantoa koskeva todistustaakka

Jäsenvaltiot voivat säätää, että maksupalveluntarjoajalla on todistustaakka sen osoittamisesta, että tämä on noudattanut tässä osastossa säädettyjä tietojenantoa koskevia vaatimuksia.

34 artikla

Pienmaksuvälineiden ja sähköisen rahan tietojenantovaatimuksia koskeva poikkeus

1. Niiden maksuvälineiden osalta, jotka puitesopimuksen mukaan koskevat pelkästään yksittäisiä enintään 30 euron arvoisia maksutapahtumia, joiden käyttöraja on 150 euroa tai joihin talletettujen varojen määrä ei koskaan ylitä 150 euroa:
 - a) poiketen 41, 42 ja 46 artiklan säännöksistä, maksupalveluntarjoajan on annettava maksajalle tiedot vain maksupalvelun pääasiallisista ominaisuuksista, mukaan lukien maksuvälineen käyttötapa, vastuukysymykset, perittävät kulut ja muut perustellun ratkaisun tekemisen kannalta olennaiset tiedot sekä tieto siitä, missä 42 artiklan mukaiset muut tiedot ja ehdot ovat helposti saatavilla;

- b) voidaan sopia 44 artiklan säännöksistä poiketen, että maksupalveluntarjoajan ei edellytetä tekevän puitesopimuksen ehtojen muutosehdotusta 41 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla:
 - c) voidaan sopia 47 ja 48 artiklan säännöksistä poiketen, että maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen:
 - i) maksupalveluntarjoajan on annettava tai asetettava saataville vain viite, jonka avulla maksupalvelunkäyttäjä voi yksilöidä maksutapahtuman, maksun summan ja veloitettut kulut ja/tai, jos on toteutettu useita samankaltaisia maksutapahtumia samalle maksunsaajalle, vain tiedot näiden maksutapahtumien kokonaissummasta ja -kuluista;
 - ii) maksupalveluntarjoajaa ei vaadita antamaan tai asettamaan saataville i alakohdassa tarkoitettuja tietoja, jos maksuvälinettä käytetään nimettömästi tai jos maksupalveluntarjoajalla ei muuten ole teknisistä syistä mahdollisuutta antaa niitä. Maksupalveluntarjoajan on kuitenkin annettava maksajalle mahdollisuus todentaa talletettujen varojen summa.
2. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat kansallisten maksutapahtumien osalta alentaa 1 kohdassa tarkoitettuja määriä tai kaksinkertaistaa ne. Ennalta maksettujen maksuvälineiden osalta jäsenvaltiot voivat korottaa määriä 500 euroon asti.

2 luku

Erilliset maksutapahtumat

35 artikla

Soveltamisala

1. Tätä lukua sovelletaan sellaisiin erillisiin maksutapahtumiin, jotka eivät kuulu puitesopimuksen piiriin.
2. Jos erillistä maksutapahtumaa koskeva maksutoimeksianto toimitetaan puitesopimuksen piiriin kuuluvaa maksuvälinettä käyttäen, maksupalveluntarjoajan ei tarvitse antaa tai asettaa saataville sellaisia tietoja, jotka maksupalvelunkäyttäjä on jo saanut toisen maksupalveluntarjoajan kanssa tehdyn puitesopimuksen perusteella tai jotka annetaan hänelle kyseisen puitesopimuksen mukaisesti.

36 artikla

Ennakolta annettavat yleiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ennen kuin erillistä maksua koskeva palvelusopimus tai tarjous sitoo maksupalvelunkäyttäjää, maksupalveluntarjoajan on asetettava maksupalvelunkäyttäjän helposti saataville 37 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot. Maksupalveluntarjoajan on annettava tiedot ja ehdot maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä. Tiedot ja ehdot on annettava helposti ymmärrettävin termein selkeässä ja ymmärrettävässä muodossa sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa maksupalvelua tarjotaan, tai millä tahansa muulla osapuolten sopimalla kielellä.
2. Jos erillistä maksua koskeva palvelusopimus on tehty maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä sellaista etäviestintävälinettä käyttäen, jonka avulla ei ole mahdollista noudattaa 1 kohtaa, maksupalveluntarjoajan on täytettävä kyseisen kohdan mukainen velvollisuutensa välittömästi maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen.
3. Edellä 1 kohdan mukaiset velvollisuudet voidaan täyttää myös antamalla luonnos sellaisesta erillistä maksua koskevasta palvelusopimuksesta tai maksutoimeksiannosta, joka sisältää 37 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot.

37 artikla
Tiedot ja ehdot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjälle annetaan tai hänen saatavilleen asetetaan seuraavat tiedot ja ehdot:
 - a) niiden tietojen tai yksilöllisen tunnisteiden määrittäminen, jotka maksupalvelunkäyttäjän on annettava, jotta maksutoimeksianto voidaan asianmukaisesti toteuttaa;
 - b) tarjottavan maksupalvelun toteuttamisen enimmäisaika;
 - c) kaikki kulut, jotka maksupalvelunkäyttäjän on maksettava maksupalveluntarjoajalleen sekä, soveltuvassa tilanteessa, kulujen määrän erittely;
 - d) soveltuvassa tilanteessa todellinen vaihtokurssi tai viitekurssi, jota maksutapahtumaan sovelletaan.
2. Jäljempänä 42 artiklassa mainitut muut merkitykselliset tiedot ja ehdot on tarvittaessa asetettava maksupalvelunkäyttäjän helposti saataville.

38 artikla

Maksutoimeksiannon vastaanottamisen jälkeen maksajalle annettavat tiedot

Maksajan maksupalveluntarjoajan on välittömästi maksutoimeksiannon vastaanottamisen jälkeen annettava maksajalle tai asetettava tämän saataville, samalla tavoin kuin on säädetty 36 artiklan 1 kohdassa, seuraavat tiedot:

- a) viite, jonka avulla maksaja voi tunnistaa maksutapahtuman, ja tarvittaessa maksunsaajaa koskevat tiedot;
- b) maksutapahtuman määrä maksutoimeksiannossa käytetyssä valuutassa;
- c) niiden maksutapahtumaa koskevien kulujen määrä, jotka maksajan on suoritettava, sekä tarvittaessa kulujen määrien erittely;
- d) tarvittaessa maksajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi tai sellaisen viite, jos se eroaa 37 artiklan 1 kohdan d alakohdassa mainitusta kurssista ja maksutapahtuman määrä tämän valuutanmuunnon jälkeen; ja
- e) maksutoimeksiannon vastaanottopäivä.

39 artikla

Maksunsaajalle maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen annettavat tiedot

Maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on välittömästi maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen annettava maksunsaajalle tai asetettava tämän saataville, samalla tavoin kuin on säädetty 36 artiklan 1 kohdassa, seuraavat tiedot:

- a) viite, jonka avulla maksunsaaja voi tunnistaa maksutapahtuman, ja tarvittaessa maksajaa koskevat tiedot sekä maksutapahtuman yhteydessä siirretyt tiedot;
- b) maksutapahtuman määrä valuutassa, jossa varat ovat maksunsaajan käytettävissä;
- c) niiden maksutapahtumaa koskevien kulujen määrä, jotka maksunsaajan on suoritettava, sekä tarvittaessa kulujen määrien erittely;
- d) tarvittaessa maksunsaajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi ja maksutapahtuman määrä ennen tätä valuutanmuuntoa; ja
- e) tilillepanon arvopäivä.

3 luku

Puitesopimukset

40 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan maksutapahtumiin, jotka kuuluvat puitesopimuksen piiriin.

41 artikla

Ennakolta annettavat yleiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että hyvissä ajoin ennen kuin puitesopimus tai tarjous sitoo maksupalvelunkäyttäjää, maksupalveluntarjoaja antaa maksupalvelunkäyttäjälle 42 artiklassa mainitut tiedot ja ehdot kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä. Tiedot ja ehdot on annettava helposti ymmärrettävin termein selkeässä ja ymmärrettävässä muodossa sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa maksupalvelua tarjotaan, tai millä tahansa muulla osapuolten sopimalla kielellä.
2. Jos puitesopimus on tehty maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä sellaista etäviestintävälinettä käyttäen, joka ei anna maksupalveluntarjoajalle mahdollisuutta noudattaa 1 kohtaa, maksupalveluntarjoajan on täytettävä kyseisen kohdan mukaiset velvollisuutensa välittömästi puitesopimuksen tekemisen jälkeen.

3. Edellä 1 kohdan velvollisuudet voidaan myös täyttää toimittamalla luonnos puitesopimuksesta, joka sisältää 42 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot.

42 artikla

Tiedot ja ehdot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjälle annetaan seuraavat tiedot ja ehdot:

- 1) maksupalveluntarjoajasta:
 - a) maksupalveluntarjoajan nimi, pääkonttorin osoite ja tarvittaessa siihen jäsenvaltioon sijoittautuneen asiamiehen tai sivukonttorin käyntiosoite, jossa maksupalveluja tarjotaan, ja muut osoitteet, mukaan lukien sähköpostiosoite, joilla on merkitystä maksupalveluntarjoajan kanssa käytävälle yhteydenpidolle; ja
 - b) yksityiskohtaiset tiedot asianomaisesta valvontaviranomaisesta ja 13 artiklan mukaisesta rekisteristä tai mahdollisesta muusta vastaavasta maksupalveluntarjoajan toimilupaa koskevasta julkisesta rekisteristä ja rekisterinumero tai vastaava kyseisessä rekisterissä käytetty tunniste;

- 2) maksupalvelun käytöstä:
- a) kuvaus tarjottavan maksupalvelun pääasiallisista ominaisuuksista;
 - b) niiden tietojen tai yksilöllisen tunnisteen määrittäminen, jotka maksupalvelunkäyttäjän on annettava, jotta maksutoimeksianto voidaan asianmukaisesti toteuttaa;
 - c) maksutapahtuman toteuttamista varten annettavan suostumuksen ja tällaisen suostumuksen peruuttamisen muoto ja toimittamistapa 54 ja 66 artiklan mukaisesti;
 - d) maininta 64 artiklan 1 kohdassa määritellystä maksutoimeksiannon vastaanottamisajankohdasta ja maksupalveluntarjoajan mahdollisesti asettamasta takarajasta;
 - e) tarjottavien maksupalvelujen toteuttamisen enimmäisaika; ja
 - f) se, voidaanko sopia 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista maksuvälineen käyttörajoista;
- 3) kuluista, koroista ja vaihtokursseista:
- a) kaikki kulut, jotka maksupalvelunkäyttäjän on maksettava maksupalveluntarjoajalle, ja tarvittaessa kulujen summien erittely;

- b) tarvittaessa sovellettava korko ja vaihtokurssi tai, jos on tarkoitus käyttää viitekorkoa ja -kurssia, todellisen koron laskentamenetelmä ja viitekoron tai -kurssin määrittäminen ja indeksi tai perusta; ja
 - c) jos niin sovitaan, 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viitekoron tai -kurssin muutosten välitön soveltaminen ja muutoksiin liittyvät tietojenantovaatimukset;
- 4) viestinnästä:
- a) tarvittaessa viestintävälineet, mukaan lukien maksupalvelunkäyttäjän laitteita koskevat tekniset vaatimukset, joita osapuolet ovat sopineet käytettäväksi tässä direktiivissä tarkoitettujen tietojen ja ilmoitusten toimittamiseen;
 - b) millä tavoin ja miten usein tässä direktiivissä tarkoitettut tiedot on annettava tai asetettava saataville;
 - c) kieli (kielet), jolla (joilla) puitesopimus tehdään ja jota käytetään sopimussuhteen aikana viestintään; ja
 - d) maksupalvelunkäyttäjän oikeus saada 43 artiklan mukaisesti puitesopimusta koskevat sopimusehdot sekä muut tiedot ja ehdot;

5) turva- ja oikaisutoimenpiteistä:

- a) tarvittaessa kuvaus toimista, jotka maksupalvelunkäyttäjän on toteutettava pitääkseen maksuvälineen turvassa sekä selvitys siitä, miten 56 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus maksupalveluntarjoajalle tehdään;
- b) edellytykset, joiden täyttyessä maksupalveluntarjoaja pidättää 55 artiklan mukaisesti itsellään oikeuden sulkea maksuvälineen käyttö, jos niin sovitaan;
- c) 61 artiklan mukainen maksajan vastuu, mukaan lukien tieto asianomaisesta rahamäärästä;
- d) miten ja missä ajassa maksupalvelunkäyttäjän on 58 artiklan mukaisesti ilmoitettava maksupalveluntarjoajalle oikeudettomasta tai virheellisesti toteutetusta maksutapahtumasta, sekä 60 artiklan mukainen maksupalveluntarjoajan vastuu oikeudettomista maksutapahtumista;
- e) maksupalveluntarjoajan vastuu maksutapahtumien toteuttamisesta 75 artiklan mukaisesti; ja
- f) palautuksen edellytykset 62 ja 63 artiklan mukaisesti;

- 6) puitesopimuksen muutoksista ja irtisanomisesta:
- a) 44 artiklan mukainen sopimusehto, jonka mukaan maksupalvelunkäyttäjän katsotaan hyväksyneen sopimusehtojen muutokset, jollei hän ilmoita maksupalveluntarjoajalle ehtojen ehdotettuun voimaantulopäivään mennessä, ettei hyväksy niitä;
 - b) sopimuksen kesto; ja
 - c) maksupalvelunkäyttäjän oikeus irtisanoa puitesopimus ja mitkä tahansa muut irtisanomisoikeutta koskevat sopimusehdot 44 artiklan 1 kohdan ja 45 artiklan mukaisesti;
- 7) oikeussuojasta:
- a) puitesopimukseen sovellettavaa lainsäädäntöä ja/tai toimivaltaista tuomioistuinta koskevat sopimuslausekkeet; ja
 - b) tuomioistuinten ulkopuoliset valitusmenettelyt ja oikeussuojamenettelyt, jotka ovat maksupalvelunkäyttäjän käytettävissä 80–83 artiklan mukaisesti.

43 artikla

Puitesopimusta koskevien tietojen ja ehtojen saatavuus

Maksupalvelunkäyttäjällä on milloin tahansa sopimussuhteen aikana oikeus saada pyynnöstä puitesopimuksen sopimusehdot sekä 42 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä.

44 artikla

Puitesopimuksen ehtojen muutokset

1. Maksupalveluntarjoaja voi ehdottaa muutoksia puitesopimukseen sekä 42 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin ja ehtoihin vain samalla tavoin kuin on säädetty 41 artiklan 1 kohdassa ja vähintään kaksi kuukautta ennen niiden ehdotettua soveltamispäivää.

Jos 42 artiklan 6 alakohdan a alakohdan mukainen ehto tulee sovellettavaksi, maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle, että tämän katsotaan hyväksyneen ehtojen muutokset, jos hän ei ilmoita maksupalveluntarjoajalle ehtojen ehdotettuun voimaantulopäivään mennessä, ettei hyväksy niitä. Tätä tapausta varten maksupalveluntarjoajan on mainittava, että maksupalvelunkäyttäjällä on oikeus irtisanoa puitesopimus välittömästi ja ilman kuluja muutosten ehdotettuun soveltamispäivään mennessä.

2. Korkoja tai vaihtokursseja koskevia muutoksia voidaan soveltaa välittömästi ja ilman etukäteistä ilmoitusta edellyttäen, että tällaisesta oikeudesta on sovittu puitesopimuksessa ja että muutokset perustuvat viitekorkoon tai -kursseihin, joista on sovittu 42 artiklan 3 alakohdan b ja c alakohdan mukaisesti. Maksupalvelunkäyttäjälle on ilmoitettava koron muutoksista mahdollisimman pian samalla tavoin kuin on säädetty 41 artiklan 1 kohdassa, elleivät osapuolet ole sopineet, että tiedot toimitetaan tai asetetaan saataville tietyin määräajoin tai tavoin. Korkojen tai vaihtokurssien muutoksia, jotka ovat edullisempia maksupalvelunkäyttäjille, voidaan kuitenkin soveltaa ilman etukäteistä ilmoitusta.
3. Maksutapahtumissa käytettyjen korkojen tai vaihtokurssien muutokset on toteutettava tai laskettava neutraalilla ja maksupalvelunkäyttäjiä syrjimättömällä tavalla.

45 artikla

Sopimuksen irtisanominen

1. Maksupalvelunkäyttäjä voi irtisanoa puitesopimuksen milloin tahansa, elleivät osapuolet ole sopineet irtisanomisajasta. Irtisanomisaika saa olla enintään kuukauden pituinen.
2. Yli kahdentoista kuukauden määräajaksi tehdyn tai toistaiseksi voimassa olevan puitesopimuksen irtisanomisesta ei saa aiheutua kuluja maksupalvelunkäyttäjälle kahdentoista kuukauden jälkeen. Muissa tapauksissa sopimuksen irtisanomisesta aiheutuvien kulujen on oltava asianmukaiset ja kustannuksiin nähden oikeasuhteiset.
3. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi irtisanoa toistaiseksi voimassa olevan puitesopimuksen noudattaen vähintään kahden kuukauden irtisanomisaikaa ja 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tapaa.
4. Maksupalvelunkäyttäjän on suoritettava maksupalveluista säännöllisesti veloittavat kulut ainoastaan siltä osin kuin ne kohdistuvat sopimuksen irtisanomista edeltävään aikaan. Jos tällaisia kuluja on maksettu ennakolta, ne on palautettava siltä osin kuin ne kohdistuvat sopimuksen irtisanomisen jälkeiseen aikaan.
5. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta jäsenvaltioiden lakeihin ja määräyksiin, jotka koskevat osapuolen oikeuksia vedota puitesopimuksen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen.
6. Jäsenvaltiot voivat antaa suotuisampia säännöksiä maksupalvelunkäyttäjien osalta.

46 artikla

Ennen yksittäisen maksutapahtuman toteuttamista annettavat tiedot

Jos kyseessä on sellainen maksajan aloitteeseen perustuva yksittäinen maksutapahtuma, joka kuuluu puitesopimuksen piiriin, maksupalveluntarjoajan on maksajan pyynnöstä annettava kyseisen maksutapahtuman osalta täsmällinen tieto toteuttamisen enimmäisajasta sekä maksajan suoritettavaksi tulevista kuluista, sekä tarvittaessa kulujen määrien erittely.

47 artikla

Maksajalle yksittäisistä maksutapahtumista annettavat tiedot

1. Maksajan maksupalveluntarjoajan on sen jälkeen kun yksittäisen maksutapahtuman summa on veloitettu maksajan tililtä tai, jos maksaja ei käytä maksutiliä, kun maksutoimeksianto on vastaanotettu, ilman aiheutonta viivytystä ilmoitettava maksajalle jäljempänä mainitut tiedot siten kuin 41 artiklan 1 kohdassa säädetään:
 - a) viite, jonka avulla maksajan voi tunnistaa kunkin maksutapahtuman, ja tarvittaessa maksunsaajaa koskevat tiedot;
 - b) maksutapahtuman määrä valuutassa, jossa maksajan maksutiliä veloitetaan tai jota käytetään maksutoimeksiannossa;

- c) maksutapahtumaa koskevien kulujen määrä ja tarvittaessa niiden erittely, tai korkojen määrä, joka maksajan on suoritettava;
 - d) tarvittaessa maksajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi ja maksutapahtuman summa valuutan muuntamisen jälkeen; ja
 - e) tililtäoton arvopäivä tai maksutoimeksiannon vastaanottopäivä.
2. Puitesopimukseen voi sisältyä ehto, jonka mukaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava tai asetettava saataville määrääjain vähintään kerran kuukaudessa ja sovitulla tavalla siten, että maksaja voi tallentaa ja tulostaa tiedot uudelleen muuttumattomina.
3. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edellyttää, että maksupalveluntarjoajat antavat tiedot kirjallisina kerran kuukaudessa ilman kuluja.

48 artikla

Maksunsaajalle yksittäisistä maksutapahtumista annettavat tiedot

1. Maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on yksittäisen maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen annettava maksunsaajalle ilman aiheetonta viivytystä jäljempänä mainitut tiedot siten kuin 41 artiklan 1 kohdassa säädetään:
- a) viite, jonka avulla maksunsaaja voi tunnistaa maksutapahtuman ja tarvittaessa maksajan, sekä maksutapahtuman yhteydessä siirretyt tiedot;

- b) maksutapahtuman määrä valuutassa, jossa maksunsaajan maksutiliä hyvitetään;
 - c) maksutapahtumaa koskevien kulujen määrä ja tarvittaessa niiden erittely, tai korko, joka maksunsaajan on suoritettava;
 - d) tarvittaessa maksunsaajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi ja maksutapahtuman määrä ennen tätä valuutan muuntamista; ja
 - e) tilillepanon arvopäivä.
2. Puitesopimukseen voi sisältyä ehto, jonka mukaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava tai asetettava saataville määräajoin vähintään kerran kuukaudessa ja sovitulla tavalla siten, että maksunsaaja voi tallentaa ja tulostaa tiedot uudelleen muuttumattomina.
3. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edellyttää, että maksupalveluntarjoajat antavat tiedot kirjallisina kerran kuukaudessa ilman kuluja.

4 luku

Yhteiset säännökset

49 artikla

Valuutta ja valuutan muuntaminen

1. Maksut on toteutettava valuuttana, josta osapuolet ovat sopineet.
2. Jos valuutan muuntamispalvelua tarjotaan ennen maksutapahtuman käynnistämistä ja jos kyseistä valuutan muuntamispalvelua tarjotaan myyntipaikassa tai tarjoaja on maksunsaaja, osapuolen, joka tarjoaa valuutan muuntamispalvelua maksajalle, on ilmoitettava tälle kaikki kulut sekä maksutapahtuman muuntamisessa käytettävä vaihtokurssi.

Maksajalta on saatava suostumus siihen, että valuutan muuntamispalvelu suoritetaan tällä tavoin.

50 artikla

Tiedot lisäkuluista tai alennuksista

1. Jos maksunsaaja pyytää maksua tai tarjoaa alennusta tietyn maksuvälineen käytöstä, maksunsaajan on ilmoitettava maksajalle asiasta ennen maksutapahtuman käynnistämistä.

2. Jos maksupalveluntarjoaja tai kolmas osapuoli pyytää maksua tietyn maksuvälineen käytöstä, maksupalveluntarjoajan tai kolmannen osapuolen on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle asiasta ennen maksutapahtuman käynnistämistä.

IV OSASTO

Oikeudet ja velvollisuudet, jotka liittyvät maksupalvelujen tarjoamiseen ja käyttöön

1 luku

Yhteiset säännökset

51 artikla

Soveltamisala

1. Jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja, osapuolet voivat sopia, että 52 artiklan 1 kohtaa, 54 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa sekä 59, 61, 62, 63, 66 ja 75 artiklaa ei sovelleta kokonaisuudessaan tai osittain. Tällöin osapuolet voivat myös sopia muusta kuin 58 artiklassa säädetystä määräajasta.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 83 artiklaa ei sovelleta, jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja.
3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämän osaston säännöksiä sovelletaan mikroyrityksiin samalla tavoin kuin kuluttajiin.
4. Tämä direktiivi ei rajoita niiden kansallisten toimenpiteiden soveltamista, joilla direktiivi 87/102/ETY pannaan täytäntöön. Tämä direktiivi ei myöskään rajoita soveltamasta sellaista muuta yhteisön lainsäädäntöä tai yhteisön oikeuden mukaista kansallista lainsäädäntöä, joka koskee tässä direktiivissä yhdenmukaistamatta jääneitä kulutusluottojen myöntämisedellytyksiä.

52 artikla

Veloitettavat kulut

1. Maksupalveluntarjoaja ei saa veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä kuluja tässä osastossa tarkoitettujen tietojenantoa koskevien velvoitteiden noudattamisesta tai oikaisu- ja varotoimenpiteistä, ellei 65 artiklan 1 kohdassa, 66 artiklan 5 kohdassa tai 74 artiklan 2 kohdassa toisin mainita. Maksupalvelunkäyttäjän ja maksupalveluntarjoajan on sovittava näistä kuluista, ja niiden on oltava asianmukaiset ja maksupalveluntarjoajan todellisiin kustannuksiin nähden oikeasuhteiset.

2. Jos maksutapahtumaan ei sisälly valuutan muuntamista, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sekä maksunsaaja että maksaja maksavat kukin oman maksupalveluntarjoajansa veloittamat kulut.
3. Maksupalveluntarjoaja ei saa estää maksunsaajaa pyytämästä maksajalta maksua tai tarjoamasta alennusta tietyn maksuvälineen käytöstä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin kieltää oikeuden vaatia maksua tai rajoittaa sitä, ottaen huomioon tarpeen edistää kilpailua ja tehokkaiden maksuvälineiden käyttöä.

53 artikla

Pienmaksuvälineitä ja sähköistä rahaa koskeva poikkeus

1. Niiden maksuvälineiden osalta, jotka puitesopimuksen mukaan koskevat pelkästään yksittäisiä, enintään 30 euron arvoisia maksutapahtumia, tai joiden käyttöraja on 150 euroa tai joihin talletettujen varojen määrä ei koskaan ylitä 150 euroa, maksupalveluntarjoaja ja maksupalvelunkäyttäjä voivat sopia seuraavaa:
 - a) 56 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 57 artiklan 1 kohdan c ja d alakohtaa sekä 61 artiklan 4 ja 5 kohtaa ei sovelleta, jos maksuvälinettä ei voida sulkea tai sen käytön jatkamista ei voida estää;

- b) 59 ja 60 artiklaa sekä 61 artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos maksuvälinettä käytetään nimettömästi tai maksupalveluntarjoaja ei voi muista, maksuvälineen ominaisuuksiin liittyvistä syistä osoittaa, että maksutapahtuma oli oikeutettu;
 - c) 65 artiklan 1 kohdasta poiketen maksupalveluntarjoajalla ei ole velvollisuutta ilmoittaa maksupalvelunkäyttäjälle maksutoimeksiannosta kieltäytymisestä, jos toteuttamatta jättäminen ilmenee asiayhteydestä;
 - d) 66 artiklasta poiketen maksaja ei voi peruuttaa maksutoimeksiantoa sen jälkeen, kun maksutoimeksianto tai hänen suostumuksensa maksutapahtuman toteuttamiseen on toimitettu maksunsaajalle;
 - e) 69 ja 70 artiklasta poiketen sovelletaan muita maksupalvelun toteuttamisen määräaikoja.
2. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat kansallisten maksutapahtumien osalta alentaa 1 kohdassa tarkoitettuja määriä tai kaksinkertaistaa ne. Ennalta maksettujen maksuvälineiden osalta jäsenvaltiot voivat korottaa määriä 500 euroon asti.
3. Jäljempänä 60 ja 61 artiklaa sovelletaan myös direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun sähköiseen rahaan, paitsi jos maksajan maksupalveluntarjoajalla ei ole mahdollisuutta jäädättää tiliä tai estää maksuvälineen käyttöä. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän poikkeuksen soveltamisen tietyn arvoisiin tileihin tai maksuvälineisiin.

2 luku

Maksutapahtumien hyväksyminen

54 artikla

Suostumus ja suostumuksen peruuttaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksutapahtumaa pidetään oikeutettuna ainoastaan, jos maksaja on antanut suostumuksensa maksutapahtuman toteuttamiseen. Maksaja voi hyväksyä maksutapahtuman ennen maksutapahtuman toteuttamista tai sen jälkeen, jos maksaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa ovat niin sopineet.
2. Maksutapahtuman tai useiden maksutapahtumien suorittamista koskeva suostumus on annettava muodossa, josta maksaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa ovat sopineet.

Jos tällaista suostumusta ei ole annettu, maksutapahtumaa on pidettävä oikeudettomana.
3. Maksaja voi milloin tahansa peruuttaa suostumuksensa, kuitenkin viimeistään 66 artiklassa tarkoitettuun peruuttamattomuusajankohtaan mennessä. Myös useita maksutapahtumia koskeva suostumus voidaan peruuttaa, jolloin tulevia maksutapahtumia pidetään oikeudettomina.
4. Maksajan ja hänen maksupalveluntarjoajansa on sovittava tavasta, jolla suostumus annetaan.

55 artikla

Maksuvälineen käyttörajat

1. Jos suostumuksen antamiseen käytetään erityistä maksuvälinettä, maksaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa voivat sopia tätä maksuvälinettä käyttäen toteutettaviin maksutapahtumiin liittyvistä käyttörajoista.
2. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi pidättää itsellään oikeuden estää maksuvälineen käyttö objektiivisesti perustelluista syistä, jotka liittyvät maksuvälineen turvallisuuteen, maksuvälineen oikeudetonta tai petollista käyttöä koskevaan epäilyyn tai jos kyseessä on maksuväline, johon on liitetty luottolimiitti, huomattavasti kohonneeseen riskiin siitä, että maksaja ei mahdollisesti kykene täyttämään maksuvelvoitettaan.
3. Tällöin maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksajalle sovitulla tavalla maksuvälineen käytön estämisestä ja sen syistä mahdollisuuksien mukaan ennen maksuvälineen käytön estämistä ja viimeistään välittömästi sen jälkeen, ellei tällaisen tiedon antaminen vaaranna objektiivisesti perusteltuja turvallisuussyitä tai ole muussa asiaankuuluvassa yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä kielletty.
4. Maksupalveluntarjoajan on sallittava uudelleen maksuvälineen käyttö tai korvattava maksuväline uudella maksuvälineellä sen jälkeen kun ei ole enää syytä estää maksuvälineen käyttöä.

56 artikla

Maksuvälineitä koskevat maksupalvelunkäyttäjän velvollisuudet

1. Maksuvälineen käyttöön oikeutetun maksupalvelunkäyttäjällä on velvollisuus
 - a) käyttää maksuvälinettä sen myöntämistä ja käyttöä koskevia ehtoja noudattaen; ja
 - b) saatuaan tietää maksuvälineen katoamisesta, varkaudesta tai joutumisesta väärin käsiin taikka sen oikeudettomasta käytöstä ilmoittaa siitä maksupalveluntarjoajalle tai tämän ilmoittamalle taholle asiasta ilman aiheetonta viivytystä.
2. Maksupalvelunkäyttäjän on 1 kohdan a alakohdan soveltamistarkoituksessa heti maksuvälineen saatuaan erityisesti toteutettava kaikki kohtuulliset toimet huolehtiakseen maksuvälineeseen liittyvien henkilökohtaisten turvatekijöiden säilymisestä.

57 artikla

Maksuvälineitä koskevat maksupalveluntarjoajan velvollisuudet

1. Maksuvälineen myöntävän maksupalveluntarjoajalla on velvollisuus
 - a) varmistaa, että muut kuin maksuvälineen käyttöön oikeutettu maksupalvelunkäyttäjä eivät pääse maksuvälineeseen liitettyihin henkilökohtaisiin turvatekijöihin käsiksi sanotun kuitenkaan rajoittamatta 56 artiklassa tarkoitettuja maksupalvelunkäyttäjän velvollisuuksia;
 - b) olla lähettämättä sellaista maksuvälinettä, jota ei ole tilattu, ellei ole kyse siitä, että on korvattava maksupalvelunkäyttäjälle jo annettu maksuväline;
 - c) varmistaa, että maksupalvelunkäyttäjällä on aina käytettävissään asianmukaiset keinot tehdä 56 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus tai pyytää maksuvälineen käytön sallimista 55 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä maksupalveluntarjoajan on ilmoituksen tekemisestä laskettavan 18 kuukauden pituisena aikana annettava maksupalvelunkäyttäjälle keinot, joilla hän voi osoittaa kyseisen ilmoituksen; ja
 - d) estää maksuvälineen käyttö sen jälkeen, kun 56 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus on tehty.

2. Maksupalveluntarjoajan on kannettava riski, joka aiheutuu maksuvälineen tai maksuvälineeseen liitettyjen henkilökohtaisten turvatekijöiden lähettämisestä maksajalle.

58 artikla

Ilmoitus oikeudettomista tai virheellisesti toteutetuista maksutapahtumista

Maksupalvelunkäyttäjällä on oikeus saada maksupalveluntarjoajalta hyvitys vain siinä tapauksessa, että hän ilmoittaa maksupalveluntarjoajalleen oikeudettomasta tai virheellisesti toteutetusta, muun muassa 75 artiklassa tarkoitettuun vaatimukseen oikeuttavasta maksutapahtumasta ilman aiheetonta viivytystä sen havaittuaan. Ilmoitus on kuitenkin tehtävä viimeistään 13 kuukauden kuluessa tilin veloituspäivästä, paitsi sellaisessa tapauksessa, jossa maksupalveluntarjoaja ei ole antanut tai asettanut saataville maksutapahtumaa koskevia tietoja III osaston mukaisesti.

59 artikla

Maksutapahtumien todentamista ja toteuttamista koskevat todisteet

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että maksupalvelunkäyttäjän kiistäessä hyväksyneensä toteutetun maksutapahtuman tai väittäessä, että maksutapahtuma on virheellisesti toteutettu, hänen maksupalveluntarjoajansa on näytettävä, että maksutapahtuma oli todennettu, oikein kirjattu ja merkitty tileille eikä siihen ollut vaikuttanut tekninen vika tai muu häiriö.

2. Jos maksupalvelunkäyttäjä kiistää hyväksyneensä toteutetun maksutapahtuman, se että maksupalveluntarjoaja on kirjannut maksuvälineen käytön, ei välttämättä sinänsä riitä osoittamaan, että maksaja olisi hyväksynyt maksutapahtuman tai että maksaja olisi toiminut petollisesti tai laiminlyönyt tarkoituksellisesti tai törkeän huolimattomasti yhtä tai useampaa 56 artiklassa tarkoitettua velvollisuuttaan.

60 artikla

Maksupalveluntarjoajan vastuu oikeudettomista maksutapahtumista

1. Jäsenvaltioiden on 58 artiklan soveltamista rajoittamatta varmistettava, että jos maksutapahtuma on toteutettu oikeudettomasti, maksajan maksupalveluntarjoaja palauttaa maksajalle kyseisen maksutapahtuman summan välittömästi ja tarvittaessa palauttaa veloitetun maksutilin sellaiseen tilaan, jossa se olisi ollut ilman oikeudettoman maksutapahtuman toteuttamista.
2. Muu rahallinen korvaus voi määräytyä maksajan ja hänen maksupalveluntarjoajansa väliseen sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.

61 artikla

Maksajan vastuu oikeudettomista maksutapahtumista

1. Poiketen siitä, mitä 60 artiklassa säädetään, maksaja on enintään 150 euroon saakka vastuussa oikeudettomiin maksutapahtumiin liittyvistä menetyksistä, jotka aiheutuvat kadonneen tai varastetun maksuvälineen käytöstä tai, jos maksaja on jättänyt huolehtimatta henkilökohtaisten turvatekijöiden säilymisestä, maksuvälineen väärinkäytöstä.
2. Maksajan on vastattava kaikista menetyksistä, jotka johtuvat sellaisista oikeudettomista maksutapahtumista, jotka hän on aiheuttanut toimimalla petollisesti tai laiminlyömällä tarkoituksellisesti tai törkeän huolimattomasti yhtä tai useampaa 56 artiklassa tarkoitettua velvollisuuttaan. Tällaisissa tapauksissa ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdassa mainittua enimmäissummaa.
3. Jäsenvaltiot voivat tapauksissa, joissa maksaja ei ole toiminut petollisesti tai laiminlyönyt tarkoituksellisesti 56 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan, vähentää maksajan artiklan 1 ja 2 kohdan mukaista vastuuta, ottaen huomioon erityisesti maksuvälineeseen liitetyt henkilökohtaiset turvatekijät ja olosuhteet, joissa maksuväline katosi, varastettiin tai tuli väärinkäytetyksi.
4. Maksaja ei ole vastuussa taloudellisista seurauksista, joita kadonneen, varastetun tai väärinkäytetyn maksuvälineen käytöstä aiheutuu sen jälkeen, kun hän on tehnyt 56 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen, ellei hän ole toiminut petollisesti.

5. Jos maksupalveluntarjoaja ei anna käytettäväksi asianmukaisia keinoja tehdä milloin tahansa ilmoitusta kadonneesta, varastetusta tai väärinkäytetystä maksuvälineestä, kuten 57 artiklan 1 kohdan c alakohdassa edellytetään, maksaja ei ole vastuussa taloudellisista seurauksista, jotka aiheutuvat kyseisen maksuvälineen käytöstä, ellei hän ole toiminut petollisesti.

62 artikla

*Palautukset maksunsaajan käynnistämien tai maksunsaajan
välityksellä käynnistettyjen maksutapahtumien osalta*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajalla on oikeus saada maksunsaajan käynnistämien tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyt, jo toteutetun oikeutetun maksutapahtuman summa takaisin maksupalveluntarjoajaltaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:
- a) maksutapahtuman täsmällistä rahamäärää ei mainita maksajan antamassa hyväksynnässä sen antamisajankohtana; ja
 - b) maksutapahtuman rahamäärä ylitti sen, mitä maksaja olisi voinut kohtuudella odottaa ottaen huomioon hänen aikaisemman kulutuskäyttäytymisensä, puitesopimuksen ehdot ja muut tapaukseen liittyvät merkitykselliset seikat.

Maksajan on maksupalveluntarjoajan pyynnöstä annettava tietoja tosiseikoista, jotka liittyvät tällaisiin edellytyksiin.

Palautus koskee toteutetun maksutapahtuman koko määrää.

Suoraveloitusten osalta maksaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa voivat sopia puitesopimuksessa, että maksajalla on oikeus saada maksupalveluntarjoajaltaan palautus, vaikka ensimmäisessä alakohdassa esitetyt palautuksen edellytykset eivät täytyisi.

2. Maksaja ei kuitenkaan voi 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan osalta vedota valuutan muuntamiseen liittyviin syihin, jos on sovellettu viitekorkoa, josta maksaja ja maksupalveluntarjoaja ovat sopineet 37 artiklan 1 kohdan d alakohdan tai 42 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.
3. Maksajan ja hänen maksupalveluntarjoajansa välisessä puitesopimuksessa voidaan sopia, että maksajalla ei ole oikeutta palautukseen, jos hän on antanut suostumuksensa maksutapahtuman toteuttamiseen suoraan maksupalveluntarjoajalleen ja tarvittaessa jos maksupalveluntarjoaja tai maksunsaaja on antanut maksajalle tai asettaa hänen saatavilleen tulevaa maksutapahtumaa koskevan ilmoituksen sovitulla tavalla vähintään neljä viikkoa ennen maksupäivää.

63 artikla

Palautuspyynnöt maksunsaajan käynnistämien tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyjen maksutapahtumien osalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksaja voi pyytää 62 artiklassa tarkoitettua palautusta maksunsaajan käynnistämän tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn oikeutetun maksutapahtuman osalta kahdeksan viikon kuluessa varojen veloituspäivästä.
2. Maksupalveluntarjoajan on palautuspyynnön saatuaan kymmenen työpäivän kuluessa joko palautettava maksutapahtuman summa kokonaisuudessaan tai esitettävä perustelut palautuksen epäämiselle sekä mainittava elimet, joiden puoleen maksaja voi 80–83 artiklan mukaisesti asiassa kääntyä, jos hän ei hyväksy esitettyjä perusteluja.

Ensimmäisen alakohdan mukaista maksupalveluntarjoajan oikeutta evätä palautus ei sovelleta 62 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa.

3 luku

Maksutapahtumien toteuttaminen

1 JAKSO

MAKSUTOIMEKSIANNOT JA SIIRRETTÄVÄT SUMMAT

64 artikla

Maksutoimeksiantojen vastaanotto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastaanottoajankohdaksi katsotaan se hetki, jona maksajan maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut joko maksajan suoraan toimittaman tai välillisesti maksunsaajan toimittaman tai hänen kauttaan toimitetun maksutoimeksiannon. Jos vastaanottoajankohta ei ole maksajan maksupalveluntarjoajan työpäivä, maksutoimeksianto katsotaan vastaanotetuksi seuraavana työpäivänä. Maksupalveluntarjoaja voi vahvistaa lähelle työpäivän päättymistä takarajan, jonka jälkeen vastaanotetut maksutoimeksiannot katsotaan vastaanotetuiksi seuraavana työpäivänä.

2. Jos maksutoimeksiannon antanut maksupalvelunkäyttäjä ja hänen maksupalveluntarjoajansa sopivat, että maksutoimeksiannon toteuttaminen aloitetaan tiettyinä päivinä tai tietyn ajan kuluttua taikka päivänä, jona maksaja on asettanut varat maksupalveluntarjoajan saataville, 69 artiklassa tarkoitettuna vastaanottoajankohtana pidetään sovittua päivää. Jos sovittu päivä ei ole maksupalveluntarjoajan työpäivä, vastaanotettu maksutoimeksianto katsotaan vastaanotetuksi seuraavana työpäivänä.

65 artikla

Maksutoimeksiantojen hylkääminen

1. Jos maksupalveluntarjoaja kieltäytyy toteuttamasta maksutoimeksiantoa, maksupalvelunkäyttäjälle on ilmoitettava kieltäytymisestä ja, jos mahdollista, sen syistä sekä menettelystä, jolla korjataan hylkäämiseen johtaneet tosiasialliset virheet, ellei sitä ole kielletty muussa asiaan liittyvässä yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä.

Maksupalveluntarjoajan on lähetettävä ilmoitus tai asetettava se saataville sovitulla tavalla mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 69 artiklassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa.

Puitesopimus voi sisältää ehdon, jonka mukaan maksupalveluntarjoaja voi periä maksun tällaisesta ilmoituksesta, jos kieltäytyminen on objektiivisesti perusteltua.

2. Jos kaikki maksajan puitesopimuksessa asetetut ehdot täyttyvät, maksajan maksupalveluntarjoaja ei saa kieltäytyä toteuttamasta oikeutettua maksutoimeksiantoa riippumatta siitä, onko kyseessä maksajan käynnistämä vai maksunsaajan käynnistämä tai tämän välityksellä käynnistetty maksutoimeksianto, ellei sitä ole kielletty muussa asiaan liittyvässä yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä.
3. Maksutoimeksiantoa, jonka toteuttamisesta on kieltäydytty, ei katsota vastaanotetuksi 69 ja 75 artiklaa sovellettaessa.

66 artikla

Maksutoimeksiannon peruuttamattomuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei maksupalvelunkäyttäjä voi peruuttaa maksutoimeksiantoa sen jälkeen, kun maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut sen, ellei tässä artiklassa toisin säädetä.
2. Jos maksutapahtuma on maksunsaajan käynnistämä tai tämän välityksellä käynnistetty, maksaja ei voi peruuttaa maksutoimeksiantoa sen jälkeen, kun maksutoimeksianto tai hänen suostumuksensa maksutapahtuman toteuttamiseen on annettu maksunsaajalle.
3. Suoraveloituksen osalta maksaja voi kuitenkin peruuttaa maksutoimeksiannon viimeistään sovittua varojen veloittamispäivää edeltävänä työpäivänä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta oikeutta palautukseen.

4. Maksupalvelunkäyttäjä voi 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa peruuttaa maksutoimeksiannon viimeistään sovittua päivää edeltävänä työpäivänä.
5. Edellä 1–4 kohdassa säädettyjen määräaikojen jälkeen maksutoimeksianto voidaan peruuttaa vain jos maksupalvelunkäyttäjä ja hänen maksupalveluntarjoajansa niin sopivat. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa tarvitaan myös maksunsaajan suostumus. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi periä maksun peruuttamisesta.

67 artikla

Siirrettävät ja vastaanotettavat summat

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksajan maksupalveluntarjoajaa, maksunsaajan maksupalveluntarjoajaa ja maksupalveluntarjoajien välittäjiä siirtämään maksutapahtuman summa täysimääräisenä ja olemaan vähentämättä siirretystä summasta kuluja.
2. Maksunsaaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa voivat kuitenkin sopia, että maksupalveluntarjoaja vähentää siirrettävästä summasta omat kulunsa ennen kuin se hyvitetään maksunsaajalle. Tällöin maksutapahtuman koko summa ja kulut on eriteltävä maksunsaajalle annettavissa tiedoissa.

3. Jos siirretystä summasta on vähennettävä muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja kuluja, maksajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksunsaaja vastaanottaa maksajan käynnistämän maksutapahtuman summan täysimääräisenä. Jos maksutoimeksiannon on käynnistänyt maksunsaaja tai se on käynnistetty hänen välityksellään, maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksunsaaja vastaanottaa maksutapahtuman summan täysimääräisenä.

2 JAKSO

TOTEUTTAMISAIKA JA ARVOPÄIVÄ

68 artikla

Soveltamisala

1. Tätä jaksoa sovelletaan
- a) euromääräisiin maksutapahtumiin;
 - b) kansallisiin maksutapahtumiin, jotka toteutetaan asianomaisen euroalueen ulkopuolisen jäsenvaltion valuutassa; ja
 - c) maksutapahtumiin, joihin sisältyy vain yksi valuutanmuunnos euron ja euroalueen ulkopuolisen jäsenvaltion valuuttayksikön välillä edellyttäen, että valuuttayksikön muuntaminen suoritetaan kyseisessä euroalueen ulkopuolisessa jäsenvaltiossa ja että rajat ylittävien maksutapahtumien varat siirretään rajan yli.

2. Tätä jaksoa sovelletaan myös muihin maksutapahtumiin, elleivät maksupalvelunkäyttäjä ja hänen maksupalveluntarjoajansa ole toisin sopineet, lukuun ottamatta 73 artiklaa, josta osapuolet eivät voi sopia toisin. Jos kuitenkin maksupalvelunkäyttäjä ja hänen maksupalveluntarjoajansa sopivat pidemmästä kuin 69 artiklassa säädetystä määräajasta, kyseinen määräaika saa yhteisön sisäisten maksutapahtumien osalta olla enintään neljä työpäivää 64 artiklan mukaisesta vastaanottoajankohdasta laskettuna.

69 artikla

Maksutilille toteutettavat maksutapahtumat

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksajan maksupalveluntarjoajaa varmistamaan, että 64 artiklassa tarkoitetun vastaanottoajankohdan jälkeen maksutapahtuman summa hyvitetään maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille viimeistään seuraavan työpäivän päättymiseen mennessä. Maksaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa voivat tammikuun 1 päivään 2012 saakka sopia enintään kolmen työpäivän määräajasta. Kyseisiä määräaikoja voidaan pidentää yhdellä työpäivällä, jos maksutapahtuma on käynnistetty paperimuodossa.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksunsaajan maksupalveluntarjoajaa määrittämään arvopäivä ja asettamaan maksutapahtuman määrä maksunsaajan saataville tämän maksutilille 73 artiklan mukaisesti sen jälkeen, kun maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut varat.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksunsaajan maksupalveluntarjoajaa toimittamaan maksunsaajan käynnistämä tai maksunsaajan välityksellä käynnistetty maksutoimeksianto maksajan maksupalveluntarjoajalle määräajassa, josta on sovittu maksunsaajan ja hänen maksupalveluntarjoajansa kesken, jotta suoritus tapahtuu sovittuna maksupäivänä suoraveloituksen ollessa kyseessä.

70 artikla

*Maksunsaajalla ei ole maksupalveluntarjoajan
ylläpitämää maksutiliä*

Jos maksunsaajalla ei ole maksupalveluntarjoajan ylläpitämää maksutiliä, maksunsaajaa varten varat vastaanottaneen maksupalveluntarjoajan on asetettava varat maksunsaajan saataville 69 artiklan mukaisen määräajan kuluessa.

71 artikla

Käteistalletukset maksutilille

Jos kuluttaja tekee maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle maksutilille käteistalletuksen kyseisen maksutilin valuutan määräisenä, maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että summa asetetaan saataville ja sen arvopäivä määritetään välittömästi varojen vastaanottoajankohdan jälkeen. Jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja, summa on asetettava saataville ja sen arvopäivä määritetään viimeistään varojen vastaanottamista seuraavana työpäivänä.

72 artikla

Kotimaan maksutapahtumat

Jäsenvaltiot voivat säätää kotimaisten maksutapahtumien toteuttamiselle tässä jaksossa säädettyä lyhyemmän enimmäiskeston.

73 artikla

Arvopäivä ja varojen oleminen käytettävissä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksunsaajan maksutilille panon arvopäivä on viimeistään työpäivä, jona maksutapahtuman summa hyvitetään maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille.

Maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksutapahtuman summa on maksunsaajan käytettävissä heti sen jälkeen kun se on hyvitetty maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajan maksutililtä oton arvopäivä on aikaisintaan päivä, jona maksutapahtuman summa veloitetaan kyseiseltä maksutililtä.

3 JAKSO

KORVAUSVASTUU

74 artikla

Virheelliset yksilölliset tunnisteet

1. Jos maksutoimeksianto toteutetaan yksilöllisen tunnisteiden mukaisesti, maksutoimeksianto katsotaan toteutetuksi kyseisessä yksilöllisessä tunnisteessa määritetyn maksunsaajan osalta oikein.
2. Jos maksupalvelunkäyttäjän antama yksilöllinen tunnus on virheellinen, maksupalveluntarjoaja ei ole 75 artiklan mukaisessa vastuussa maksutapahtuman jäämisestä toteutumatta tai sen virheellisestä toteuttamisesta.

Maksajan maksupalveluntarjoajan on kuitenkin ryhdyttävä kohtuullisiin toimiin saadakseen maksutapahtumaan liittyvät varat takaisin.

Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi periä maksupalvelunkäyttäjältä maksun varojen takaisin perimisestä.

3. Jos maksupalvelunkäyttäjä antaa 37 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 42 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisten tietojen lisäksi muita tietoja, maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksutapahtumien toteuttamisesta ainoastaan maksupalvelunkäyttäjän antaman yksilöllisen tunnisteiden mukaisesti.

75 artikla

Toteutumatta jääneet tai virheellisesti toteutetut maksutapahtumat

1. Maksajan maksupalveluntarjoaja on maksajan käynnistämän maksutoimeksiannon osalta vastuussa maksajalle maksutapahtuman asianmukaisesta toteuttamisesta, jollei se voi osoittaa maksajalle ja tarvittaessa maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle, että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut maksutapahtuman summan 69 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jolloin maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksunsaajalle maksutapahtuman asianmukaisesta toteuttamisesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 58 artiklan, 74 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 78 artiklan soveltamista.

Jos maksajan maksupalveluntarjoaja on ensimmäisen alakohdan mukaisesti vastuussa, sen on ilman aiheutonta viivytystä palautettava maksajalle toteuttamatta jäänyt tai virheellisesti toteutettu maksutapahtuman summa ja tarvittaessa saatettava maksutili, jolta kyseinen summa oli veloitettu, siihen tilaan, jossa se olisi ollut ilman virheellistä maksutapahtumaa.

Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on ensimmäisen alakohdan mukaisesti vastuussa, sen on viipymättä asetettava maksutapahtuman summa maksunsaajan käytettäväksi ja tarvittaessa hyvitetty vastaava summa maksunsaajan maksutilille.

Jos maksajan käynnistämän maksutoimeksiannon maksutapahtuma on jäänyt toteuttamatta tai jos se on toteutettu virheellisesti, maksajan maksupalveluntarjoajan on tässä kohdassa tarkoitetusta vastuusta huolimatta pyynnöstä ryhdyttävä välittömästi toimiin jäljittääkseen maksutapahtuman ja ilmoitettava maksajalle tuloksista.

2. Maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on maksunsaajan käynnistämän tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn maksutoimeksiannon osalta vastuussa maksunsaajalle maksutoimeksiannon asianmukaisesta toimittamisesta maksajan maksupalveluntarjoajalle 69 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 58 artiklan, 74 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 78 artiklan soveltamista. Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on tämän alakohdan mukaisesti vastuussa, sen on välittömästi toimitettava uudelleen kyseinen maksutoimeksianto maksajan maksupalveluntarjoajalle.

Lisäksi maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksunsaajalle siitä, että se käsittelee maksutapahtuman sille 73 artiklan nojalla kuuluvien velvoitteiden mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 58 artiklan, 74 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 78 artiklan soveltamista. Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on tämän alakohdan mukaisesti vastuussa, sen on varmistettava, että maksutapahtuman summa on maksunsaajan käytettävissä välittömästi sen jälkeen, kun summa on hyvitetty maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille.

Jos maksutapahtuma, josta maksunsaajan maksupalveluntarjoaja ei ole ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisesti vastuussa, on jäänyt toteuttamatta tai jos se on toteutettu virheellisesti, maksajan maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksajalle. Jos maksajan maksupalveluntarjoaja on näin vastuussa, sen on asianmukaisesti ja ilman aiheutonta viivytystä palautettava maksajalle toteuttamatta jääneen tai virheellisesti toteutetun maksutapahtuman määrä ja saatettava maksutili, jolta kyseinen määrä oli veloitettu, siihen tilaan, jossa se olisi ollut ilman virheellistä maksutapahtumaa.

Jos maksunsaajan käynnistämän tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn maksutoimeksiannon maksutapahtuma on jäänyt toteuttamatta tai jos se on toteutettu virheellisesti, maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on tässä kohdassa tarkoitetusta vastuusta huolimatta pyynnöstä ryhdyttävä välittömästi toimiin jäljittääkseen maksutapahtuman ja ilmoitettava maksunsaajalle tuloksista.

3. Lisäksi maksupalveluntarjoajat ovat vastuussa omille maksupalvelunkäyttäjilleen sellaisista kuluista, joista ne vastaavat, ja koroista, joita maksupalvelunkäyttäjältä peritään sen seurauksena, että maksutapahtumaa ei ole toteutettu tai se on toteutettu virheellisesti.

76 artikla

Muu rahallinen korvaus

Muu kuin tässä jaksossa säädetty rahallinen korvaus voi määräytyä maksupalvelunkäyttäjän ja hänen maksupalveluntarjoajansa väliseen sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.

77 artikla

Takautumisoikeus

1. Jos 75 artiklan mukainen maksupalveluntarjoajan vastuu voidaan kohdistaa toiseen maksupalveluntarjoajaan tai välittäjään, tämän on korvattava ensimmäiselle maksupalveluntarjoajalle syntyneet menetykset ja/tai maksetut määrät 75 artiklan mukaisesti.
2. Muu rahallinen korvaus voi määräytyä maksupalveluntarjoajien tai välittäjien välisten sopimusten ja näiden väliseen sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.

78 artikla

Vastuusta vapautuminen

Edellä 2 ja 3 luvussa säädettyä vastuuta ei sovelleta tapauksiin, joissa osapuoli voi vedota sellaisiin epätavallisiin ja ennalta arvaamattomiin seikkoihin, joihin se ei voi vaikuttaa ja joiden seurauksia se ei kaikkea huolellisuutta noudattamalla olisi voinut välttää, tai jos maksupalveluntarjoajaa sitovat muut kansalliseen tai yhteisön lainsäädäntöön perustuvat oikeudelliset velvoitteet.

4 luku

Tietosuoja

79 artikla

Tietosuoja

Jäsenvaltioiden on sallittava, että maksujärjestelmät ja maksupalveluntarjoajat käsittelevät henkilötietoja, kun se on välttämätöntä maksupetoksiin liittyvien rikosten torjunnan, tutkimuksen ja selvittämisen varmistamiseksi. Henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava direktiiviä 95/46/EY.

5 luku

Tuomioistuinten ulkopuoliset valitukset ja oikeussuojakeinot riitojen ratkaisemiseksi

1 JAKSO

VALITUSMENETTELYT

80 artikla

Valitukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luodaan menettelyt, joilla maksupalvelunkäyttäjät ja muut asiaan osalliset, kuluttajajärjestöt mukaan luettuina, voivat tehdä toimivaltaisille viranomaisille valituksia tapauksista, joissa maksupalvelunkäyttäjien väitetään rikkoneen tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisen lainsäädännön säännöksiä.
2. Tarvittaessa toimivaltaisen viranomaisen vastauksessa on ilmoitettava valituksen tekijälle 83 artiklan mukaisista tuomioistuinten ulkopuolisista valitusmenettelyistä ja oikeussuojakeinoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta oikeutta saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi kansallisten prosessioikeudellisten säännösten mukaisesti.

81 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetut säännökset ja 82 artiklassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset komissiolle viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2009 ja niiden mahdolliset myöhemmät muutokset viivytyksettä.

82 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että viranomaiset, joille on annettu valtuudet varmistaa, että tässä jaksossa vahvistettujen vaatimusten nojalla annettuja kansallisia säännöksiä noudatetaan, huolehtivat 80 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista valitusmenettelyistä ja 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista seuraamuksista.

2. Jos III ja IV osaston nojalla annettuja kansallisia säännöksiä on rikottu tai niitä epäillään rikotun, 1 kohdassa tarkoitettuna toimivaltaisena viranomaisena ovat maksupalveluntarjoajan kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, lukuun ottamatta sijoittautumisvapauden perusteella toimivia asiamiehiä ja sivukonttoreita, joiden osalta kyseisenä toimivaltaisena viranomaisena ovat vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset.

2 JAKSO

TUOMIOISTUINTEN ULKOPUOLISET OIKEUSSUOJAMENETTELYT

83 artikla

Tuomioistuinten ulkopuoliset oikeussuojamenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tästä direktiivistä johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien maksupalvelunkäyttäjien ja maksupalveluntarjoajien välisten riitojen ratkaisemiseksi on käytettävissä asianmukaiset ja tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja oikeussuojamenettelyt käyttäen tarvittaessa olemassa olevia elimiä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset elimet tekevät aktiivista yhteistyötä rajatylittävien riitojen ratkaisemiseksi.

V OSASTO

Täytäntöönpanotoimenpiteet ja maksukomitea

84 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Jotta voitaisiin ottaa huomioon maksupalvelutekniikan ja -markkinoiden kehitys ja varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, komissio voi hyväksyä 85 artiklan 2 kohdassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen seuraavat täytäntöönpanotoimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia:

- a) liitteessä olevan, 2–4 ja 16 artiklan mukaisen toimintoja koskevan luettelon muuttaminen;
- b) edellä 4 artiklan 26 alakohdassa tarkoitetun mikroyrityksen määritelmän muuttaminen suositusta 2003/361/EY koskevan muutoksen mukaisesti;
- c) edellä 26 artiklan 1 kohdassa ja 61 artiklan 1 kohdassa mainittujen määrien päivittäminen inflaation ja merkittävän markkinakehityksen huomioon ottamiseksi.

85 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa maksukomitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

VI OSASTO

Loppusäännökset

86 artikla

Täysi yhdenmukaistaminen

1. Jäsenvaltiot eivät saa pitää voimassa tai ottaa käyttöön muita kuin tässä direktiivissä annettuja säännöksiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 30 artiklan 2 kohdan, 33 artiklan, 34 artiklan 2 kohdan, 45 artiklan 6 kohdan, 47 artiklan 3 kohdan, 48 artiklan 3 kohdan, 51 artiklan 2 kohdan, 52 artiklan 3 kohdan, 53 artiklan 3 kohdan, 61 artiklan 3 kohdan, 72 artiklan ja 88 artiklan soveltamista siltä osin kuin tähän direktiiviin sisältyy yhdenmukaistettuja säännöksiä.
2. Jos jäsenvaltio soveltaa jotain 1 kohdassa tarkoitetuista vaihtoehtoista, sen on ilmoitettava siitä ja muista mahdollisista myöhemmistä muutoksista komissiolle. Komissio julkistaa tiedot käyttäen www-sivustoa tai muuta tapaa, jonka avulla tietoihin on helppo tutustua.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat eivät poikkea maksupalvelunkäyttäjien vahingoksi tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi annetuista tai niitä vastaavista kansallisen lainsäädännön säännöksistä, ellei tässä direktiivissä nimenomaisesti niin säädetä.

Maksupalveluntarjoajat voivat kuitenkin päättää myöntää maksupalvelunkäyttäjille edullisempia ehtoja.

87 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2012 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja Euroopan keskuspankille kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja vaikutuksista, erityisesti:

- mahdollisesta tarpeesta laajentaa direktiivin soveltamisalaa kaikissa valuutoissa oleviin maksutapahtumiin ja maksutapahtumiin, kun ainoastaan yksi maksupalveluntarjoajista sijaitsee yhteisössä,
- maksulaitosten toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia koskevien 6, 8 ja 9 artiklan soveltamisesta, erityisesti omia varoja koskevien vaatimusten ja suojaamista koskevien vaatimusten osalta (varojen erottaminen),
- 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun maksupalveluihin liittyvän maksulaitosten luotonannon mahdollisista vaikutuksista,

- maksulaitosten toimilupavaatimusten mahdollisesta vaikutuksesta maksulaitosten ja muiden maksupalveluntarjoajien väliseen kilpailuun sekä uusien maksupalveluntarjoajien markkinoille pääsyn esteisiin,
 - tämän direktiivin 34 ja 53 artiklan soveltamisesta ja tämän direktiivin soveltamisalan mahdollisesta tarkistamisesta pienmaksuvälineiden ja sähköisen rahan osalta, ja
 - 69 ja 75 artiklan soveltamisesta ja toimivuudesta kaikentyyppisten maksuvälineiden osalta,
- sekä tarvittaessa sen tarkistamista koskevan ehdotuksen.

88 artikla

Siirtymäsäännös

1. Jäsenvaltioiden on annettava oikeushenkilöiden, jotka ovat aloittaneet ennen^{*} tämän direktiivin mukaisen maksulaitostoiminnan voimassa olleen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jatkaa kyseistä toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa 30 päivään huhtikuuta 2011 saakka ilman 10 artiklan mukaista toimiluvan myöntämistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2005/60/EY tai muun asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista. Kaikilta tällaisilta henkilöiltä, joille ei ole myönnetty toimilupaa kyseisen ajan kuluessa, on 29 artiklan mukaisesti kiellettävä maksupalvelujen tarjoaminen.

^{*} Tämän direktiivin voimaantulopäivä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, 10 artiklan mukaisesta toimilupavaatimuksesta myönnetään poikkeus rahoituslaitoksille, jotka ovat aloittaneet direktiivin 2006/48/EY liitteessä I olevassa 4 kohdassa luetellun toiminnan ja jotka täyttävät kyseisen direktiivin 24 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa säädetyt edellytykset voimassa olleen kansallisen lainsäädännön mukaisesti ennen^{*}. Niiden on kuitenkin ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tällaisesta toiminnasta^{*} mennessä. Ilmoituksessa on lisäksi esitettävä tiedot, jotka osoittavat, että ne ovat tämän direktiivin 5 artiklan a, d, g–i, k ja l alakohdan mukaisia. Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat vakuuttuneita, että nuo vaatimukset täyttyvät, asianomaiset rahoituslaitokset rekisteröidään tämän direktiivin 13 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat antaa toimivaltaisille viranomaisilleen luvan vapauttaa tällaiset rahoituslaitokset 5 artiklan mukaisista vaatimuksista.
3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdassa tarkoitetuille oikeushenkilöille myönnetään automaattisesti toimilupa ja heidät merkitään automaattisesti 13 artiklan mukaiseen rekisteriin, jos toimivaltaisilla viranomaisilla on jo todisteet siitä, että 5 ja 10 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asianomaisille yhteisöille ennen toimiluvan myöntämistä.

^{*} Tämän direktiivin voimaantulopäivä.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa luonnollisten tai oikeushenkilöiden, jotka ovat aloittaneet tämän direktiivin mukaisen maksulaitostoiminnan ennen ... päivää ...kuuta ...* voimassa olleen kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja joihin voidaan soveltaa 26 artiklan mukaista poikkeusta, jatkaa kyseistä toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa enintään kolmen vuoden siirtymäkauden ajan ilman että niille myönnetään 26 artiklan mukainen poikkeus ja että ne merkitään 13 artiklan mukaiseen rekisteriin, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2005/60/EY tai muun asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista. Kaikilta tällaisilta henkilöiltä, joille ei ole myönnetty poikkeusta kyseisen ajan kuluessa, on 29 artiklan mukaisesti kiellettävä maksupalvelujen tarjoaminen.

89 artikla

Direktiivin 97/7/EY muutos

Kumotaan direktiivin 97/7/EY 8 artikla.

* Tämän direktiivin voimaantulopäivä.

90 artikla
Direktiivin 2002/65/EY muutokset

Muutetaan direktiivi 2002/65/EY seuraavasti:

1. Lisätään 4 artiklaan kohta seuraavasti:

"5. Kun sovelletaan myös maksupalveluista sisämarkkinoilla ... päivänä ...kuuta ... annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2007/.../EY⁺, tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaiset tiedot koskevat säännökset, 2 kohdan c–g alakohtaa, 3 kohdan a, d ja e alakohtaa ja 4 kohdan b alakohtaa lukuun ottamatta, korvataan mainitun direktiivin 36, 37, 41 ja 42 artiklalla.

* EUVL L ..."

2. Kumotaan 8 artikla.

⁺ Virallinen lehti: pyydetään lisäämään mainitun direktiivin numero, päivämäärä ja julkaisuviite.

91 artikla

Direktiivin 2005/60/EY muutokset

Muutetaan direktiivi 2005/60/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 3 artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:
 - "a) yritystä, joka ei ole luottolaitos ja jonka pääasiallisena toimintana on yhden tai useamman direktiivin 2006/48/EY liitteessä I olevan luettelon 2–12 ja 14 kohdassa luetellun toiminnan harjoittaminen, mukaan lukien valuutanvaihtotoimistojen (*bureaux de change*) toiminta;"

2) Korvataan 15 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Tapauksissa, joissa jäsenvaltio sallii, että sen alueella sijaitsevia 2 artiklan 1 kohdan 1 tai 2 alakohdassa tarkoitettuja luotto- ja rahoituslaitoksia käytetään kolmansina osapuolina kotimaassa, on kyseisen jäsenvaltion sallittava kaikissa tapauksissa, että sen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut laitokset ja henkilöt 14 artiklan mukaisesti tunnustavat ja hyväksyvät 8 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa säädettyjen sellaisten asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttämiseksi suoritettavien menettelyjen tuloksen, jotka on tämän direktiivin mukaisesti suorittanut 2 artiklan 1 kohdan 1 tai 2 alakohdassa tarkoitettu laitos toisessa jäsenvaltiossa ja jotka vastaavat tämän direktiivin 16 ja 18 artiklassa asetettuja vaatimuksia, vaikka näiden vaatimusten perustana olevat asiakirjat tai tiedot eroavat siinä jäsenvaltiossa vaadituista, johon asiakas ohjataan. Poikkeuksen muodostavat valuutanvaihtotoimistot ja maksupalveluista sisämarkkinoilla ... päivänä ...kuuta ... annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/.../EY*⁺ 4 artiklan 4 alakohdassa määritellyt maksulaitokset, jotka tarjoavat pääasiassa kyseisen direktiivin liitteessä olevassa 7 kohdassa lueteltuja maksupalveluja, mukaan lukien luonnolliset ja oikeushenkilöt, joille on myönnetty poikkeus kyseisen direktiivin 26 artiklan nojalla.

⁺ Virallinen lehti: pyydetään lisäämään mainitun direktiivin numero, päivämäärä ja julkaisuviite.

2. Tapauksissa, joissa jäsenvaltio sallii, että sen alueella sijaitsevia 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja valuutanvaihtotoimistoja ja direktiivin 2007/.../EY⁺⁺ 4 artiklan 4 alakohdassa määriteltyjä maksulaitoksia, jotka tarjoavat pääasiassa kyseisen direktiivin liitteessä olevassa 6 kohdassa tarkoitettuja maksupalveluja, kolmansina osapuolina kotimaassa, jäsenvaltion on joka tapauksessa sallittava, että nämä valuutanvaihtotoimistot tämän direktiivin 14 artiklan mukaisesti tunnustavat ja hyväksyvät 8 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa säädettyjen sellaisten asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttämiseksi suoritettavien menettelyjen tuloksen, jotka on tämän direktiivin mukaisesti toisessa jäsenvaltiossa suorittanut samantyyppinen laitos ja jotka vastaavat tämän direktiivin 16 ja 18 artiklassa asetettuja vaatimuksia, vaikka näiden vaatimusten perustana olevat asiakirjat tai tiedot eroavat siinä jäsenvaltiossa vaadituista, johon asiakas ohjataan.

* EUVL L ..."

- 3) Kumotaan 36 artiklan 1 kohdan toinen virke.

⁺ Virallinen lehti: pyydetään lisäämään mainitun direktiivin numero.

92 artikla

Direktiivin 2006/48/EY muutokset

Muutetaan direktiivin 2006/48/EY liite I seuraavasti:

1) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"1) maksupalveluista sisämarkkinoilla ... päivänä ...kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/.../EY ⁺⁺ 4 artiklan 3 alakohdassa määriteltyjä "maksupalveluja"

* EUVL L ..."

2) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5) Maksuvälineiden (esim. matkasekit ja pankkivekselit) liikkeeseenlasku ja hoitaminen siltä osin kuin tämä toiminta ei kuulu 4 kohdan soveltamisalaan".

93 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 97/5/EY 1 päivästä marraskuuta 2009 lähtien.

⁺ Virallinen lehti: pyydetään lisäämään tämän direktiivin numero, päivämäärä ja julkaisuviite.

94 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 1 päivää marraskuuta 2009. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

95 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

96 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

MAKSUPALVELUT (4 ARTIKLAN 3 ALAKOHTA)

1. Palvelut käteisen tallettamiseksi maksutilille sekä kaikki maksutilin hoitamisen edellyttämät operaatiot.
2. Palvelut käteisen nostamiseksi maksutililtä sekä kaikki maksutilin hoitamisen edellyttämät operaatiot.
3. Maksutapahtumien toteuttaminen, mukaan luettuna varojen siirto käyttäjän maksupalveluntarjoajan tai jonkin muun maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle maksutilille:
 - suoraveloitusten toteuttaminen, kertaluonteiset suoraveloitukset mukaan luettuna;
 - maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla tai vastaavalla välineellä;
 - tilisiirtojen toteuttaminen, toistuvaissuoritukset mukaan luettuina.

4. Maksutapahtumien toteuttaminen, kun varojen katteena on maksupalvelunkäyttäjän luottosopimus:
 - suoraveloitusten toteuttaminen, kertaluonteiset suoraveloitukset mukaan luettuna;
 - maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla tai vastaavalla välineellä;
 - tilisiirtojen toteuttaminen, toistuvaissuoritukset mukaan luettuina.
 5. Maksuvälineiden liikkeeseenlasku ja/tai tapahtumahyvitys.
 6. Rahansiirrot.
 7. Maksutapahtumien toteuttaminen, kun maksajan suostumus maksutapahtuman toteuttamiseen annetaan televiestintä-, digitaalisella tai tietoteknisellä laitteella ja maksu suoritetaan televiestintäjärjestelmää, tietotekniikkajärjestelmää tai verkkoa hoitavalle palveluntarjoajalle, joka toimii pelkästään välittäjänä maksupalvelunkäyttäjän ja tavaroiden ja palveluiden toimittajan puolesta.
-